

Úřední věstník

Evropské unie

L 249

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

19. září 2013

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 895/2013 ze dne 18. září 2013, kterým se po dvou sté druhé mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá** 1

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 896/2013 ze dne 18. září 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 3

ROZHODNUTÍ

2013/459/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 16. září 2013 o jmenování jednoho švédského člena Evropského hospodářského a sociálního výboru** 5

2013/460/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2013, kterým se zamítá poskytnutí odchylky od rozhodnutí Rady 2001/822/ES, pokud jde o pravidla původu pro cukr z Curaçaa (oznámeno pod číslem C(2013) 5826)** 6

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

DOPORUČENÍ

2013/461/EU:

- ★ **Doporučení Komise ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí síť SOLVIT ⁽¹⁾** 10

III *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 178/13/KOL ze dne 30. dubna 2013 o vynětí průzkumu a těžby ropy a zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Norsko)** 16

Oznámení čtenářům – Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

Oznámení čtenářům – způsob odkazování na akty (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 895/2013

ze dne 18. září 2013,

kterým se po dvou sté druhé mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Dne 11. září 2013 Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN rozhodl o vyjmutí jedné osoby ze svého seznamu

osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů.

- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem aktualizována,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,
vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

V oddílu „Fyzické osoby“ se zrušuje tento záznam:

„Mufti Rashid Ahmad **Ladehyanoy** (také znám jako a) Ludhianvi, Mufti Rashid Ahmad, b) Ahmad, Mufti Rasheed, c) Wadehyanoy, Mufti Rashid Ahmad). Státní příslušnost: pákistánská. Další informace: a) zakladatel Al-Rashid Trust; b) údajně zemřel v Pákistánu dne 18. února 2002. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 17.10.2001.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 896/2013**ze dne 18. září 2013****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	59,4
	XS	46,1
	ZZ	52,8
0707 00 05	MK	53,8
	TR	121,6
	ZZ	87,7
0709 93 10	TR	132,6
	ZZ	132,6
0805 50 10	AR	108,8
	CL	148,5
	IL	110,5
	TR	117,7
	UY	99,8
	ZA	118,3
	ZZ	117,3
0806 10 10	EG	188,1
	TR	147,0
	ZZ	167,6
0808 10 80	AR	100,9
	BA	65,7
	BR	41,7
	CL	114,6
	CN	66,9
	NZ	150,8
	US	140,8
	ZA	119,4
	ZZ	100,1
0808 30 90	AR	231,4
	CL	29,5
	CN	82,5
	TR	131,5
	ZZ	118,7
0809 30	TR	125,5
	ZZ	125,5
0809 40 05	BA	47,2
	XS	46,6
	ZZ	46,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 16. září 2013

o jmenování jednoho švédského člena Evropského hospodářského a sociálního výboru

(2013/459/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 302 této smlouvy,

s ohledem na návrh švédské vlády,

s ohledem na stanovisko Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 13. září 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/570/EU, Euratom o jmenování členů Evropského hospodářského a sociálního výboru na období od 21. září 2010 do 20. září 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Po skončení mandátu paní Anniky BRÖMSOVÉ se uvolnilo jedno místo člena Evropského hospodářského a sociálního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Jonas BERGGREN, *Head of the Brussels office of the Confederation of Swedish Enterprise*, je jmenován členem Evropského hospodářského a sociálního výboru na zbývajících část funkčního období, tedy do 20. září 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 16. září 2013.

Za Radu

předseda

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 8.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 17. září 2013,****kterým se zamítá poskytnutí odchylky od rozhodnutí Rady 2001/822/ES, pokud jde o pravidla
původu pro cukr z Curaçaa**

(oznámeno pod číslem C(2013) 5826)

(2013/460/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámoří“⁽¹⁾), a zejména na článek 37 přílohy III uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

**PRAVIDLA PŮVODU STANOVENÁ V PŘÍLOZE III
ROZHODNUTÍ 2001/822/ES**

- (1) Příloha III rozhodnutí 2001/822/ES se týká definice pojmu „původní produkty“ a způsobů správní spolupráce. Článek 37 uvedeného rozhodnutí stanoví, že odchylky od těchto pravidel původu mohou být přijaty, jsou-li odůvodněny rozvojem stávajících odvětví nebo vznikem nových v dané zemi nebo na daném území.
- (2) Podle ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. g), j), k) a o) přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES se částečné nebo úplné mletí cukru, prosévání a plnění do pytlů považují za operace, které jsou nedostatečné k tomu, aby produktu udělily status původu.
- (3) Podle ustanovení čl. 6 odst. 4 přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES se kumulace AKT/ES-ZZÚ pro všechny produkty z cukru zařazené do kapitoly 17 HS postupně zruší a množství, pro která se taková kumulace připouští, se postupně snižují. V rámci procesu postupného rušení bylo jako uvedené množství stanoveno nula tun, což nakonec vedlo k zákazu takové kumulace ke dni 1. ledna 2011.

**PŘEDCHOZÍ ODCHYLKY UDĚLENÉ NIZOZEMSKÝM
ANTILÁM PRO PRODUKTY V ODVĚTVÍ CUKRU**

- (4) V roce 2002 požádalo Nizozemsko o odchylku od pravidla původu pro produkty v odvětví cukru kódů KN 1701 11 90, 1701 99 10 a 1701 91 00 zpracovávané na Nizozemských Antilách v ročním množství 3 000 tun. Této žádosti bylo vyhověno a odchylka skončila dne 31. prosince 2007.

- (5) V roce 2009 předložilo Nizozemsko žádost o prodloužení odchylky poskytnuté v roce 2002 a tato žádost byla rozhodnutím Komise 2009/699/ES⁽²⁾ zamítnuta. Uvedené rozhodnutí však vyhovělo nové žádosti o odchylku zahrnuté v žádosti o prodloužení, a to v mezích množství, pro která byly Nizozemským Antilám v letech 2009 a 2010 přiděleny dovozní licence na cukr.

- (6) V roce 2010 Nizozemsko požádalo o novou odchylku, pokud jde o produkty v odvětví cukru zpracovávané na Nizozemských Antilách v letech 2011 až 2013. Rozhodnutím Komise 2011/47/EU⁽³⁾ byla odchylka povolena v souladu s čl. 37 odst. 1, 3 a 7 přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES a za určitých podmínek stanovených za účelem vyvážení oprávněných zájmů subjektů ze zámořských zemí a území (ZZÚ) a cílů společné organizace trhu Unie pro cukr. U produktů, pro které byla povolena odchylka, bylo prováděno reálné zpracování na Nizozemských Antilách a hodnota přidaná k surovému cukru na Nizozemských Antilách byla považována za nejméně 45 % hodnoty konečného produktu.

- (7) Rozhodnutí 2011/47/EU vysvětlilo, že postupné rušení kumulace původu AKT/ES-ZZÚ, pokud jde o cukr, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4 přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES, ukazuje, že Unie má v úmyslu zaměřit obchodní preference na hospodářskou činnost, která udržitelným způsobem přispívá k rozvoji ZZÚ a zároveň náležitě zohledňuje odvětví cukru v Unii. Tato zásada byla uplatněna pro účely stanovení množství, pro která byla rozhodnutím 2011/47/EU povolena odchylka. Žádost předložená v roce 2010 rovněž uváděla, že společnost v Curaçau, která využívala předchozí odchylky, má v úmyslu diverzifikovat svou činnost směrem od výroby cukru, což si vyžaduje další odchylku. Množství určená pro odchylku byla proto postupně rušena (5 000 tun na rok 2011, 3 000 tun na rok 2012 a 1 500 tun na rok 2013).

- (8) V žádosti předložené v roce 2010 Nizozemsko zdůraznilo, že uvedená společnost v Curaçau, která využívala předchozí odchylky, má v úmyslu diverzifikovat výrobu a produkovat směsi a „biocukr“, jež jsou určeny pro zřetelně odlišné trhy, než produkty v odvětví cukru, na něž se vztahuje žádost podaná v roce 2010. Odchylka vyžádaná v roce 2010 byla třeba k získání nezbytného kapitálu pro investice nutné pro tuto diverzifikaci. Při

(1) Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1.

(2) Úř. věst. L 239, 10.9.2009, s. 55.

(3) Úř. věst. L 21, 25.1.2011, s. 3.

povolení odchylky rozhodnutím 2011/47/EU se proto očekávalo, že tato odchylka vygeneruje nezbytné výnosy k financování zmíněných investic do diverzifikace produktů a činností, takže společnost využívající odchylku již o další nebude muset žádat.

PRVNÍ ŽÁDOST O ODCHYLKU PRO PRODUKTY V ODVĚTVÍ CUKRU PŘEDLOŽENÁ V ROCE 2013

- (9) Dne 11. února 2013 požádalo Nizozemsko jménem vlády Curaçaa o novou odchylku od pravidel původu stanovených v příloze III rozhodnutí 2001/822/ES na období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013, kdy končí platnost rozhodnutí 2001/822/ES. Žádost se vztahuje na celkové roční množství 5 500 tun produktů v odvětví cukru kódu KN 1701 14 90, označených jako „biocukr“, pocházejících ze třetích zemí a zpracovávaných v Curaçau na vývoz do Unie.
- (10) Nizozemsko tuto žádost dne 17. dubna 2013 oficiálně stáhlo, protože zpracování popsané v žádosti již není prováděno na Nizozemských Antilách. Společnost v Curaçau přesunula část své činnosti zpracování cukru, zejména výrobu kostkového cukru ze surového třtinového cukru v balení pro maloobchodní prodej, do Belgie, odkud v současnosti zásobuje supermarketů v Nizozemsku. Svou zbývající výrobní linku přeorientovala na prosévání, čištění, mletí a jednoduché mísení cukru z ekologické produkce a jeho balení do pytlů o 1 000 kg pro dopravu.

DRUHÁ ŽÁDOST O ODCHYLKU PRO PRODUKTY V ODVĚTVÍ CUKRU PŘEDLOŽENÁ V ROCE 2013

- (11) Dne 17. dubna 2013 předložilo Nizozemsko druhou žádost o odchylku pro 5 000 tun produktů v odvětví cukru, označených jako surový třtinový cukr z ekologické produkce, kódu KN 1701 14 90, na období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013. Nizozemsko objasnilo, že z diskuse s orgány Curaçaa vyšlo najevo, že množství, pro která byla rozhodnutím 2011/47/EU povolena odchylka na rok 2013, nebudou dostatečná k tomu, aby společnost zpracovávající cukr v Curaçau pokračovala v činnosti.
- (12) Druhá žádost byla odůvodněna zejména novou situací dotčené společnosti, která změnila svou obchodní činnost na zpracování třtinového cukru z ekologické produkce, změnou na světovém trhu s cukrem, jelikož se EU stala čistým dovozcem cukru, skutečností, že hodnota přidaná k surovinám ze třetí země je vyšší než 45 % ceny ze závodu konečného produktu, a vytvořením přímých a nepřímých pracovních míst v Curaçau. Ve dnech 14. a 28. června 2013 Nizozemsko poskytlo dodatečné informace na podporu své žádosti ze dne 17. dubna 2013.

- (13) Dopisem ze dne 16. července 2013 Komise požádala, aby nizozemské orgány vzaly na vědomí posouzení žádosti ze strany Komise a její záměr doporučit zamítnutí žádosti. Komise rovněž požádala, aby nizozemské orgány toto hodnocení předaly společnosti, již se odchylka může týkat, aby Nizozemsko i dotčená společnost mohly upozornit na faktické nebo právní otázky potenciálně související se žádostí předtím, než Komise přijme své konečné rozhodnutí. Lhůta pro odpověď byla stanovena na 25. červenec 2013. Odpověď nizozemských orgánů byla obdržena dne 24. července 2013.

HODNOTA PŘIDANÁ K POUŽITÝM NEPŮVODNÍM PRODUKTŮM

- (14) Podle čl. 37 odst. 7 přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES se poskytne odchylka, pokud přidaná hodnota nepůvodních produktů použitých v dotčené ZZÚ činí nejméně 45 % hodnoty konečného produktu, za předpokladu, že tato odchylka nezpůsobí vážnou újmu hospodářskému odvětví Unie nebo jednoho z členských států.
- (15) Informace obdržené od společnosti v Curaçau, které předalo Nizozemsko, týkající se výpočtu hodnoty vytvořené v roce 2013 v Curaçau v případě výroby „třtinového cukru z ekologické produkce“, uvádějí hodnotu přidanou zpracováním 5 000 tun „biocukru“. Společnost rovněž uvedla kupní cenu za jednu tunu surového „biocukru“ pocházejícího ze třetích zemí a cenu ze závodu, za niž se jedna tuna „biocukru“ prodává. Podle společnosti tato čísla dokládají přidanou hodnotu 52 % v porovnání s cenou ze závodu. Podle stejných informací by výroba 1 500 tun „biocukru“ vytvořila přidanou hodnotu 88 % v porovnání s cenou ze závodu.
- (16) Informace obdržené od společnosti, které předalo Nizozemsko, týkající se výpočtu hodnoty vytvořené k 1. lednu 2013 v Curaçau v případě výroby „hnědého krystalového cukru“, uvádějí hodnotu přidanou opracováním a zpracováním 5 500 tun „hnědého krystalového cukru“. Tam, kde je nejvyšší dostupná přidaná hodnota na tunu „hnědého krystalového cukru“ považována za realistickou, činí přidaná hodnota v porovnání s cenou ze závodu přibližně 52,4 %. Operace zpracování prováděné u „biocukru“ však zahrnují menší objem zpracování než u „krystalového cukru“ v balení pro maloobchodní prodej. Přidaná hodnota spojená s těmito operacemi a skutečné náklady na zpracování tedy mohou být

nižší pouze u „biocukru“ baleného v pytlích o 1 000 kg pro dopravu, nikoli u „hnědého krystalového cukru“ v balení pro maloobchodní prodej.

- (17) Podle zprávy „Global Sugar Outlook – 2013 Report“⁽¹⁾ činí výrobní náklady na třtinový cukr v Brazílii, která je nejkonkurenceschopnějším regionem pro produkci cukru na světě, 224,7 USD za tunu na výrobu třtiny a 95 USD za tunu na zpracování třtiny na surový cukr. Celkové náklady, včetně administrativních nákladů, činí 367,8 USD za tunu, což při směnném kurzu 1 EUR = 1,3 USD představuje 283 EUR za tunu surového třtinového cukru. S ohledem na zemědělské a zpracovatelské operace zahrnuté ve výrobě surového cukru z třtiny se zdá nepravděpodobné, že by náklady na pouhé čištění, mletí a balení třtinového cukru z ekologické produkce, jež jsou jen zlomkem výrobního procesu, byly vyšší. Při použití hodnoty 283 EUR za tunu jako reálných výrobních nákladů pro výpočet přidané hodnoty vytvořené čištěním, mletím a balením surového třtinového cukru z ekologické produkce v dotyčné společnosti v Curaçau činí cena ze závodu 1 020,19 EUR za tunu a přidaná hodnota v porovnání s cenou ze závodu představuje pouze 32,2 %.

- (18) V simulaci srovnatelných nákladů v 17. bodě odůvodnění by přidaná hodnota nedosáhla 45 %. Je proto nereálné, že by takovou přidanou hodnotu mohla dotyčná společnost v Curaçau vytvořit jednoduchým zpracováním. Namísto toho je třeba dospět k závěru, že údaje předložené Komisi obsahují jiné režijní náklady a zisky, které nepředstavují částky, z nichž mají prospěch obyvatelé Curaçaa.

INVESTICE DO STÁVAJÍCÍHO ODVĚTVÍ NA NIZOZEMSKÝCH ANTILÁCH, JEŽ BY UMOŽNILY DODRŽENÍ PRAVIDEL PŮVODU PRO CUKR

- (19) Podle čl. 37 odst. 3 písm. c) přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES by posuzování žádostí o odchylky mělo zohlednit případy, kdy lze jasně prokázat, že pravidla původu by mohla odrazovat od významných investic v některém z odvětví a kde by odchylka ve prospěch uskutečnění investičního programu umožnila plnit tato pravidla po etapách.
- (20) Postupné zrušení kumulace původu AKT/ZZÚ-ES pro cukr ke dni 1. ledna 2011 bylo společnosti v Curaçau předem známo a měla dostatek času na přípravu a diverzifikaci směrem k výrobě produktů, které odchylku nevyžadují.
- (21) V době od roku 2009 do roku 2013 měla společnost v Curaçau prospěch z odchylek, které jí pomáhaly generovat nezbytné výnosy pro investice do diverzifikace

směrem k výrobě produktů, které nevyžadují odchylku od pravidel původu. Podle informací získaných od této společnosti byly investice v roce 2009 velmi nízké a v letech 2010 až 2012 nebyly realizovány žádné investice. Odchylky tak pouze napomohly zachování stávající činnosti společnosti v Curaçau, aniž by udržitelným způsobem přispěly k rozvoji stávajícího odvětví nebo k vytvoření nového. Dá se proto pochybovat o tom, že by nová odchylka společnost povzbudila k novým investicím.

- (22) Aby bylo možné cukerné směsi čísla HS 2106, obsahující pektin nebo kasein, považovat za pocházející z Curaçaa, což by jim umožnilo preferenční přístup do Unie, nesmí hodnota nepůvodního cukru používaného při výrobě konečného produktu překročit 30 % ceny produktu ze závodu. I pro diverzifikaci směrem k produkci takových směsí, kterou navrhuje v současné žádosti, by společnost musela požádat o odchylku, aby mohla dodržet pravidla původu.

SCHOPNOST STÁVAJÍCÍHO ODVĚTVÍ NA NIZOZEMSKÝCH ANTILÁCH POKRACOVAT VE VÝVOZU CUKRU DO UNIE

- (23) Podle čl. 37 odst. 3 písm. b) přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES by posuzování žádostí o odchylky mělo zohlednit případy, kdy by používání stávajících pravidel původu značně postihlo schopnost stávajícího odvětví ZZÚ pokračovat ve vývozu do Unie, se zvláštním ohledem na případy, které by mohly vyústit v ukončení jeho činnosti.
- (24) Komise vypracovává bilanci za účelem analýzy trhu s cukrem a zjištění, zda jsou zásoby cukru dostatečné, zda je třeba dodatečný objem cukru nebo zda je třeba cukr z trhu odebrat v zájmu zachování cenové hladiny blízké referenční ceně. Tato bilance kontinuálně vykazuje množství 50 000 až 60 000 tun cukru dováženého s plným clem.
- (25) Na produkty z cukru kódu KN 1701 14 90 je v Unii je uplatňováno clo ve výši 419 EUR za tunu. Vzhledem k tomu, že světová tržní cena zahrnující náklady na rafinaci dosahuje u bílého cukru obchodovaného na londýnské termínové burze přibližně 380 EUR na tunu a k tomu, že se uplatňuje clo ve výši 419 EUR za tunu, cena tohoto cukru by po dodání do Unie s úhradou cla dosahovala nejméně 800 EUR za tunu. Podle informací členských států poskytnutých v souladu s článkem 9

⁽¹⁾ Zveřejněno v publikaci „Sugar and HFCS production costs – global benchmarking“ vydané společností LMC International.

nařízení Rady (ES) č. 1234/2007⁽¹⁾ dosahuje průměrná cena takových produktů v odvětví cukru vyrobených v Unii přibližně 725 EUR za tunu. Za těchto podmínek je nepravděpodobné, že by tyto produkty v odvětví cukru bylo možné se ziskem dovážet do Unie, pokud by nešlo o prémiový cukr typu cukru z ekologické produkce nebo cukru *fair trade*, jenž se prodává za mnohem vyšší ceny než ostatní produkty z odvětví cukru.

- (26) Je proto pravděpodobné, že podstatnou část dovozu do Unie s plnými celními sazbami představuje cukr z ekologické produkce nebo cukr *fair trade*, jelikož takový cukr lze v maloobchodním sektoru prodat až za 3 000 EUR za tunu. Objem dovozu třtinového cukru z ekologické produkce do Unie s plným clem ukazuje, že vývozci cukru z celého světa jsou na současném trhu schopni přežít.
- (27) Přičteme-li k nákupní ceně surového cukru sdílené společností 283 EUR za tunu jako realistické výrobní náklady pro výpočet přidané hodnoty z mletí a balení surového třtinového cukru z ekologické produkce ve společnosti z Curaçaa, ziskové rozpětí a náklady na dopravu sdílené společností a dovozní cla, která mají být uhrazena v Unii, měla by být společnost z Curaçaa stále schopna vyvážet „biocukr“ do Unie nákladově efektivním způsobem, aniž by musela využívat odchylky, která dovozce do Unie osvobodí od placení platných dovozních cel. Výši prodejní ceny za tunu „biocukru“ pro kupujícího v Nizozemsku, uvedenou v žádosti Nizozemska, lze navíc považovat za dostatečnou ke kompenzaci dopadů uplatněného plného cla.
- (28) Jako subjekt ze ZZÚ společnost z Curaçaa zpracovávající produkty z odvětví cukru vstupuje na světový trh a má možnost vyvážet své produkty do kterékoli části světa, včetně Unie. Společnost proto lze srovnávat s ostatními hospodářskými subjekty na celém světě provádějícími stejnou činnost. Konkrétně náklady na přepravu ze ZZÚ do Unie, které podle informací získaných od společnosti činí 42,59 EUR za tunu, nestavějí společnost z Curaçaa do nevýhodné pozice v soutěži s ostatními subjekty na trhu, protože společnost může své produkty prodávat na trzích, které jsou jejímu místu podnikání blíže než Unie.
- (29) Vývoz cukru, melasy a medu představuje pouze 6 % celkového vývozu zboží z Curaçaa, s výjimkou ropných produktů. Činnosti odbavení kontejnerů v souvislosti s dovozem a vývozem produktů v odvětví cukru představují pouze 2 % všech činností odbavení kontejnerů

spojených s dovozem a vývozem. Přínos tohoto vývozu k rozvoji dotyčného území je tedy malý.

- (30) Co se týče zaměstnanosti, očekává se, že odchylka by vytvořila 10 nových pracovních míst, což je nepřiměřeně málo ve srovnání s požadovaným navýšením objemu výroby. Kromě toho očekávaných 10 vytvořených nových pracovních míst je méně než 20 pracovních míst, jež byla zrušena v době mezi žádostí z roku 2010, kdy Nizozemsko uvedlo, že ve společnosti z Curaçaa pracuje 35 osob, a druhou žádostí z roku 2013, v níž se uvádí, že ve společnosti pracuje 15 osob.

ZÁVĚR

- (31) Dopad zamítnutí nové odchylky požadované dne 17. dubna 2013 by byl minimální. Zamítnutí by společností ani nebránilo pokračovat ve vývozu produktů z odvětví cukru do Unie, ani by neodrazovalo od investic do cukerného odvětví v Curaçau, protože ziskové rozpětí by bylo stále dostatečné k umožnění investic, a to i v případě, že je v Unii hrazena plná celní sazba.
- (32) Vzhledem k tomu není požadovaná odchylka odůvodněna s ohledem na čl. 37 odst. 1, odst. 3 písm. b) a c) a odst. 7 přílohy III rozhodnutí 2001/822/ES.
- (33) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Žádost o odchylku od rozhodnutí 2001/822/ES týkající se pravidel původu pro cukr z Curaçaa, předložená Nizozemskem dne 17. dubna 2013 a doplněná ve dnech 14. a 28. června 2013, se zamítá.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 17. září 2013.

Za Komisi
Algirdas ŠEMETA
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 17. září 2013

o zásadách, jimiž se řídí síť SOLVIT

(Text s významem pro EHP)

(2013/461/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 26 SFEU zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Členské státy mají na základě čl. 4 odst. 3 SEU povinnost učinit veškerá vhodná opatření, aby splnily své závazky, které jim vyplývají z právních předpisů Unie.
- (2) Jednotlivcům, kteří chtějí žít či pracovat v jiném členském státě, a podnikům, jež si přejí rozšířit své trhy, nabízí vnitřní trh řadu příležitostí. Přestože vnitřní trh funguje v zásadě dobře, mohou někdy vyvstat určité problémy, pokud orgány veřejné správy nedodržují právo Unie.
- (3) V návaznosti na doporučení Komise 2001/893/ES ze dne 7. prosince 2001 o zásadách týkajících se používání sítě SOLVIT – sítě pro řešení problémů vnitřního trhu ⁽¹⁾ byla zřízena síť SOLVIT coby síť středisek ustavených členskými státy v rámci vnitrostátních správních orgánů, která slouží k rychlému a neformálnímu řešení problémů, s nimiž se setkávají jednotlivci či podniky při výkonu svých práv v rámci vnitřního trhu.
- (4) Přestože lze síť SOLVIT charakterizovat jako neformální a pragmatickou síť, její působení přispívá k tomu, aby byla nalezená řešení v souladu s právem Unie. Síť SOLVIT je postavena na transparentním postupu řešení problémů, do něhož jsou zapojeny dva členské státy. Komise se sice řešení příslušných případů obvykle neúčastní, ale je s centry SOLVIT v úzkém kontaktu, poskytuje pravidelnou odbornou přípravu v právní oblasti a v některých složitějších případech i neformální poradenství. Komise rovněž prostřednictvím databáze online monitoruje vyřizování případů sítě SOLVIT a příslušné

výstupy, a pokud by se domnívala, že řešení navržená centry SOLVIT nejsou v souladu s právem Unie, může podniknout příslušné kroky. Výše uvedená struktura nejenže přispívá k zákonnosti řešení jednotlivých případů, ale výsledky hodnocení napovídají i tomu, že v důsledku činnosti sítě SOLVIT se celkově zlepšilo i dodržování právních předpisů Unie ze strany vnitrostátních orgánů.

- (5) Od svého zrodu prošla síť SOLVIT podstatnou proměnou. Oproti stavu před deseti lety se v současnosti v rámci této sítě počet projednávaných případů zdesetinásobil. Tato síť se rovněž zabývá mnohem širší škálou případů, než jak se původně předpokládalo. Převážná většina případů je úspěšně vyřešena, přičemž průměrná délka jejich projednávání činí devět týdnů, což jednotlivci a podniky, kteří síť SOLVIT využili, hodnotí velice uspokojivě.
- (6) Přestože síť SOLVIT dosahuje úspěšných výsledků, rozšířením rozsahu služeb se rozšířila i řada výzev. Podrobné hodnocení sítě, které bylo uskutečněno v roce 2010, uvádí, že mezi centry SOLVIT existují rozdíly ve zdrojích, jež mají k dispozici, či v jejich pravomoci. V rámci této sítě jsou rozdíly i v počtu případů přijímaných k vyřízení a v úrovni nabízených služeb. Cestu k síti SOLVIT kromě toho nalézají příliš málo jednotlivců či podniků.
- (7) Na základě těchto zjištění je zapotřebí přijmout opatření, jež by síť SOLVIT dále posílila a zvýšila její viditelnost jak na internetu, tak mimo něj, jak bylo zdůrazněno v pracovním dokumentu útvarů Komise nazvaném „Podpora efektivního řešení problémů na jednotném trhu“, ve sdělení o lepší správě pro jednotný trh ⁽²⁾ a ve zprávě o občanství EU ⁽³⁾. V rámci těchto opatření by mělo být doporučení 2001/893/ES nahrazeno doporučením novým. Toto nové doporučení by mělo na základě osvědčených postupů vyjasnit, co by měla síť SOLVIT nabízet. Pro členské státy i pro Komisi stanovuje toto doporučení cíle a standardy, které mají zajistit, aby podniky a občané obdrželi účinnou pomoc v případech, v nichž není dodržováno právo Unie. Jeho smyslem je rovněž zajistit, aby centra SOLVIT uplatňovala v rámci této sítě stejná pravidla a poskytovala stejné a konzistentní druhy služeb.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 79.

⁽²⁾ COM(2012) 259 final.

⁽³⁾ COM(2013) 269 final.

- (8) V zájmu zajištění jednotného výkladu tohoto mandátu v rámci celé sítě vymezuje toto doporučení typizované případy, které by měla síť SOLVIT vyřizovat. Doporučení 2001/893/ES uvádělo, že se síť SOLVIT zabývá případy nesprávného uplatnění pravidel jednotného trhu. Tento způsob vymezení působnosti vedl k různorodému výkladu. V první řadě bylo argumentováno tím, že z pojmu nesprávného uplatnění vyplývá, že se centra SOLVIT nemohou zabývat případy, v nichž se vnitrostátní pravidla dostávají do rozporu s právem Unie (tzv. strukturální případy), a dále tím, že centra SOLVIT mohou jednat pouze tehdy, byl-li vnitřní trh základem dotčených právních předpisů Unie.
- (9) Případy SOLVIT jsou nyní vymezeny tak, že pod ně spadají veškeré přeshraniční problémy zapříčiněné možným porušením práva Unie upravujícího vnitřní trh ze strany orgánu veřejné správy, pokud tyto problémy či některé z jejich prvků nejsou projednávány v rámci soudního řízení na vnitrostátní či unijní úrovni.
- (10) Pojem „porušení“ je použit k vymezení skutečnosti, že se centra SOLVIT zabývají coby případy SOLVIT bez ohledu na příčinu příslušného problému všemi případy, v nichž orgány veřejné správy nedodržují právo Unie, kterým se řídí vnitřní trh. Převážná většina případů projednávaných sítí SOLVIT vychází ze stavu, v němž orgán veřejné správy nesprávně uplatnil právo Unie upravující oblast vnitřního trhu. Centra SOLVIT však prokázala, že mohou poskytnout účinnou pomoc i v případech vzniku strukturálních problémů. I když se strukturální případy podílejí na celkovém objemu případů projednávaných sítí SOLVIT jen malým zlomkem, přijetí a následné řešení takových případů prostřednictvím sítě SOLVIT zajišťuje, aby takové případy neunikly pozornosti. Tato síť poskytuje nejlepší záruku k účinnému řešení strukturálních problémů na vhodné úrovni.
- (11) Toto doporučení rovněž potvrzuje, že síť SOLVIT se zabývá případy, u nichž se objevuje přeshraniční problém s orgánem veřejné správy. Přeshraniční kritérium zajišťuje projednání případu SOLVIT centry SOLVIT ve dvou členských státech, což zabezpečuje transparentnost a náležitou výslednou kvalitu. Kritérium orgánu veřejné správy vyplývá ze skutečnosti, že síť SOLVIT je součástí vnitrostátní správy a jedná pouze na neformálních základech.
- (12) Toto doporučení rovněž usiluje o vyjasnění úrovně služeb, kterou mohou jednotlivci a podniky od sítě SOLVIT očekávat. Uvádí způsob vyrozumění žadatelů a minimální rozsah pomoci, které by se jim mělo dostat. Rovněž vyjasňuje nejrůznější kroky v rámci postupu projednávání a lhůty, jež je třeba dodržet při vyřizování případu SOLVIT, a to včetně návazných opatření, jež mají být přijata, nelze-li případ úspěšně vyřešit.
- (13) Toto doporučení dále stanovuje minimální standardy, které by měla centra SOLVIT dodržovat, a to pokud jde o organizaci, právní odbornost a vztahy s jinými sítěmi. Rovněž upřesňuje úlohu Komise v rámci sítě SOLVIT.
- (14) Komise v nedávné době změnila strukturu databáze SOLVIT on-line na samostatný modul systému pro výměnu informací o vnitřním trhu. V důsledku tohoto technického začlenění se na postupy v rámci sítě SOLVIT použijí pravidla o zpracování osobních údajů a důvěrných informací stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (nařízení o systému IMI) ⁽¹⁾. Toto doporučení dále vymezuje určitá hlediska zpracovávání osobních údajů v rámci sítě SOLVIT, a to v souladu s nařízením o systému IMI.
- (15) Toto doporučení nevymezuje, jak by měla Komise projednávat stížnosti, jež jsou jí přímo doručeny, ani jím není nikterak dotčena pravomoc Komise ve věcech dohledu nad dodržováním Smluv. Tímto doporučením ani není vymezena úloha koordinátorů pilotních projektů EU na vnitrostátní či unijní úrovni. Tyto prvky jsou upraveny ve zvláštních pokynech, které jsou pravidelně aktualizovány,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

I. CÍLE A DEFINICE

A. Cíle

Toto doporučení stanovuje zásady, kterými se řídí fungování sítě SOLVIT. Síť SOLVIT slouží k poskytování rychlých, účinných a neformálních řešení problémů, s nimiž se setkávají jednotlivci či podniky, pakliže jim orgány veřejné správy odepírají možnost výkonu jim přiznaných práv EU v rámci vnitřního trhu. Síť přispívá k lepšímu fungování jednotného trhu podporou a prosazováním lepšího dodržování práva EU. V zájmu dosažení tohoto cíle by měla vnitrostátní centra SOLVIT vzájemně spolupracovat podle zásad stanovených tímto doporučením.

B. Definice

Pro účely tohoto doporučení se rozumí:

1. „žadatelem“: fyzická nebo právnická osoba čelící přeshraničnímu problému, která jej přímo či prostřednictvím zprostředkovatele předložila k řešení síti SOLVIT, či organizace, která předložila konkrétní problém jménem svého člena či svých členů;
2. „přeshraničním problémem“: problém, jemuž čelí žadatel z jednoho členského státu a jenž obnáší možné porušení práva EU upravujícího vnitřní trh ze strany orgánu veřejné správy jiného členského státu, a to včetně problémů, které byly žadatelům způsobeny jejich vnitrostátními správními orgány poté, co žadatelé vykonali svá práva volného pohybu, či v době, kdy o jejich výkon usilují;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1.

3. „právem Unie upravujícím vnitřní trh“: veškeré právní předpisy, pravidla či zásady Unie, jež souvisí s fungováním vnitřního trhu ve smyslu čl. 26 odst. 2 SFEU. Mezi ně náleží i pravidla, jež neslouží přímo k úpravě vnitřního trhu, avšak ovlivňují volný pohyb zboží, služeb, osob či kapitálu mezi členskými státy;
4. „orgánem veřejné správy“: jakýkoli prvek veřejné správy členského státu na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni či jakýkoli subjekt, bez ohledu na jeho právní formu, který z titulu opatření přijatého takovým státem odpovídá za poskytování veřejné služby příslušící danému státu a jenž je za tímto účelem nadán zvláštními pravomocemi, které překračují běžný rámec oprávnění daných na základě obvyklých pravidel upravujících vztahy mezi jednotlivci;
5. „soudním řízením“: formální řízení sloužící k vyřešení sporu před soudním či kvasisoudním orgánem. Z těchto řízení jsou vyloučeny správní opravné prostředky podávané ke stejnému orgánu, jenž problém způsobil;
6. „strukturálním problémem“: porušení způsobené vnitrostátním pravidlem, jež je v rozporu s právem Unie;
7. „domácím centrem“: centrum SOLVIT nacházející se ve členském státě, který má nejužší vztah k žadateli, například z titulu jeho státní příslušnosti, bydliště, usazení či místa, v němž žadatel nabyt dotčených práv;
8. „vedoucím centrem“: centrum sítě SOLVIT nacházející se ve členském státě, v němž k údajnému porušení práva Unie upravujícího vnitřní trh došlo;
9. „databází SOLVIT“: aplikace on-line, která byla vytvořena v rámci systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) na podporu vyřizování případů SOLVIT.
2. Žadatelé by měli do jednoho týdne obdržet první reakci na svůj problém, včetně uvedení toho, zda síť SOLVIT může jejich případ projednat, či nikoli, je-li takové uvedení vzhledem k poskytnutým informacím možné. V případě potřeby by měli být zároveň s tímto vyrozuměním žadatelé vyzváni, aby předložili veškeré podklady nezbytné k projednání žádosti. Pokud je žádost úplná, měli by žadatelé ve lhůtě jednoho měsíce po prvním posouzení obdržet potvrzení, že se jejich případem bude vedoucí středisko zabývat, a že bude tudíž zahájeno jeho projednávání coby případu SOLVIT.
3. Nelze-li problém přijmout coby případ SOLVIT, měli by žadatelé obdržet odůvodnění a rovněž by jim měla být poskytnuta rada o jiném možném způsobu řešení, jenž by jim mohl pomoci s vyřízením jejich problému, včetně uvedení odkazu či postoupení problému, je-li to možné, jiné příslušné informační síti nebo síti určené k řešení příslušných problémů či příslušnému dotčenému vnitrostátnímu orgánu.
4. Ve lhůtě deseti týdnů od otevření případu by měl žadatel obdržet řešení svého problému, což může obnášet i vyjasnění použitelného práva Unie. Ve výjimečných případech, a zejména pokud je vyřešení nablízku či pokud se záležitost týká strukturálního problému, lze případ ponechat otevřený i po uvedené lhůtě, nejdéle však po dobu dalších deseti týdnů, a to za podmínky, že je žadatel o této skutečnosti vyrozuměn.
5. Žadatelé by měli být vyrozuměni o neformálním charakteru sítě SOLVIT a o příslušných postupech a lhůtách. Toto vyrozumění by mělo obsahovat informace o jiných možných způsobech nápravy, varování o skutečnosti, že projednáváním případu v rámci sítě SOLVIT nedochází k přerušení běhu vnitrostátních lhůt pro podání opravného prostředku a že řešení dosažená prostřednictvím sítě SOLVIT mají neformální povahu, a tudíž proti nim není možné podat opravný prostředek. Žadatelé by rovněž měli být vyrozuměni o tom, že využití sítě SOLVIT je zdarma. Žadatelé by měli být pravidelně informováni o stavu projednávání jejich případu.
6. Vzhledem k tomu, že je postup vyřizování v rámci sítě SOLVIT neformální, nebrání žadateli v tom, aby zahájil na vnitrostátní úrovni řádné řízení, což však má za následek uzavření případu SOLVIT.
7. Bylo-li nalezeno úspěšné řešení, měla by být žadateli poskytnuta rada, jaké kroky má učinit, aby navrhovaného řešení využil.
8. Jakmile je zřejmé, že uvedený případ nebude v rámci sítě SOLVIT vyřešen, měl by být případ uzavřen a žadatel by měl být o této skutečnosti neprodleně vyrozuměn. V takovém případě by měla síť SOLVIT žadateli rovněž poradit jiné možné prostředky nápravy na vnitrostátní či unijní úrovni. Pokud se má podle rady stěžovatel obrátit se svou stížností na Komisi, měla by centra SOLVIT takové osobě doporučit, aby odkázala na předcházející řízení SOLVIT (uvedením spisové značky a stručným shrnutím těchto řízení). Nevyřešené případy by měly být prostřednictvím databáze systematicky hlášeny Komisi.

II. MANDÁT SÍTĚ SOLVIT

Síť SOLVIT se zabývá přeshraničními problémy zapříčiněnými možným porušením práva Unie upravujícího vnitřní trh ze strany orgánu veřejné správy, pokud tyto problémy nebo některé z jejich prvků nejsou projednávány v rámci soudního řízení na vnitrostátní či unijní úrovni. Síť přispívá k lepšímu fungování jednotného trhu podporou a prosazováním lepšího dodržování práva EU.

III. SLUŽBY NABÍZENÉ SÍTÍ SOLVIT

Členské státy by měly zajistit, aby žadatelé mohli využívat minimálně těchto služeb:

1. Centra SOLVIT by měla být dosažitelná prostřednictvím telefonu či e-mailu a měla by poskytovat rychlou odpověď na obdržená sdělení.

9. Po uzavření případu by měli být žadatelé vyzváni, aby zhodnotili, jakým způsobem byl jejich případ sítě SOLVIT vyřízen.

IV. ORGANIZACE CENTER SOLVIT

1. V každém členském státě by mělo být centrum SOLVIT.
2. Členské státy by měly zajistit, aby centra SOLVIT měla k plnění úkolů stanovených v tomto doporučení zabezpečeny následující podmínky:
 - a) dostatečný počet řádně vyškoleného personálu, který dokáže pracovat ve více než jednom jazyce Unie, je-li toho zapotřebí k zajištění rychlé a transparentní komunikace s ostatními centry SOLVIT;
 - b) odpovídající odborné právní znalosti a příslušné zkušenosti s uplatňováním práva Unie, aby bylo možné zajistit nezávislé právní posouzení případů;
 - c) zařazení v rámci struktury vnitrostátní správy tak, aby disponovala dostatečnými koordinačními pravomocemi a v rámci příslušné státní správy mohla zajistit řádné uplatňování práva Unie;
 - d) v rámci státní správy mít možnost zřídit síť, která jim umožní získat specifické odborné právní znalosti a podporu, jež jsou zapotřebí k nalezení praktických řešení projednávaných případů.

V. POSTUP V RÁMCI SÍTĚ SOLVIT

A. Zásady, jimiž se řídí vyřizování případů SOLVIT

1. Všechny případy SOLVIT by měly být vyřizovány dvěma centry SOLVIT, tj. domácím a vedoucím centrem.
2. Domácí a vedoucí centra by měla v zájmu rychlého nalezení účinných řešení pro žadatele otevřeně a transparentně spolupracovat.
3. Domácí a vedoucí centra by se měla dohodnout, jaký jazyk budou používat při vzájemné komunikaci, přičemž by měla přihlídnout k účelu, jímž je co možná neúčinnější a nejrychlejší vyřešení problémů prostřednictvím neformálních kontaktů při současném zajištění transparentnosti a podávání zpráv.
4. V databázi sítě SOLVIT by měly být registrovány přehledně a úplně veškeré problémy doručené síti, posouzení vypracovaná centra SOLVIT, jež se účastní projednávání daného případu, přijaté kroky a navržená východiska. Pakliže se v určitém případě vyskytnou strukturální problémy, měl by být v databázi příslušně označen, aby Komise mohla takové případy systematicky monitorovat.
5. Všechna navržená řešení musí být vždy zcela v souladu s právem Unie.
6. Centra SOLVIT by měla dodržovat podrobná pravidla pro vyřizování případů, jež jsou stanovena v příručce pro vyřizování případů sítě SOLVIT, kterou bude Komise ve spolupráci s centry SOLVIT pravidelně přezkoumávat.

B. Domácí centrum

1. Domácí centrum by mělo evidovat veškeré právní problémy, jež mu byly adresovány, ať již byly vymezeny coby případy SOLVIT, či nikoli.
2. Jakmile domácí centrum přijme určitou stížnost k vyřízení coby případ SOLVIT, mělo by dříve, než problém postoupí vedoucímu centru, založit úplný spis a provést komplexní právní rozbor problému.
3. Při přijetí návrhu řešení, jak jej formulovalo vedoucí centrum, včetně vyjasnění použitelného práva Unie, by mělo domácí centrum ověřit soulad řešení s právem Unie.
4. V průběhu relevantních fází postupu by domácí centrum mělo žadateli poskytovat včas a náležitým způsobem příslušné informace.

C. Vedoucí centrum

1. Vedoucí centrum by mělo ve lhůtě jednoho týdne od okamžiku, kdy byl případ postoupen domácím centrem, potvrdit jeho přijetí.
2. Vedoucí centrum by mělo usilovat o nalezení řešení pro žadatele, včetně vyjasnění použitelného práva Unie, a mělo by pravidelně informovat domácí centrum o svém pokroku.
3. Pokud se v případě problému předloženého žadatelem jedná o strukturální problém, mělo by vedoucí centrum co možná nejdříve posoudit, zda lze problém řešit prostřednictvím postupu v rámci sítě SOLVIT. Dospěje-li k názoru, že tohoto postupu využít nelze, mělo by případ uzavřít coby nevyřešený a vyrozumět příslušné vnitrostátní orgány, jež odpovídají v daném členském státě za správné uplatňování práva Unie, aby se zajistilo, že bude porušení práva Unie účinně ukončeno. Prostřednictvím databáze by měla být informována rovněž Komise.

VI. ÚLOHA KOMISE

1. Komise poskytuje následující pomoc a podporu fungování sítě SOLVIT:
 - a) ve spolupráci s vnitrostátními centry SOLVIT pořádá pravidelná školení a semináře věnované tematice sítě;
 - b) ve spolupráci s vnitrostátními centry SOLVIT připravuje návrh příručky pro vyřizování případů sítě SOLVIT a tuto příručku aktualizuje;
 - c) na žádost center SOLVIT pomáhá s vyřizováním případů SOLVIT. U složitých případů to může obnášet i poskytování neformálního právního poradenství. Útvary Komise by měly na žádosti o neformální právní poradenství odpovědět do dvou týdnů. Takové poradenství má pouze neformální povahu a nelze jej vykládat tak, že by Komisi jakkoli zavazovalo;

- d) řídí a spravuje databázi SOLVIT a veřejné rozhraní a poskytuje zvláštní školení a materiály, jež mají usnadnit její využití centry SOLVIT;
- e) monitoruje kvalitu a výsledky center SOLVIT a případů, jež jsou jimi vyřizovány. U případů obsahujících strukturální problém bude Komise bedlivě daný případ monitorovat a v případě potřeby poskytne poradenství či pomoc, aby zajistila, že strukturální problémem bude vyřešen. Komise zváží, zda nevyřešené strukturální problémy vyžadují přijetí návazných kroků;
- f) zabezpečuje odpovídající komunikaci mezi sítí SOLVIT, CHAP⁽¹⁾ a pilotním projektem EU⁽²⁾, aby zajistila vhodná návazná opatření u nevyřešených případů SOLVIT, monitorovala strukturální případy a zamezila zdvojení při vyřizování stížností;
- g) informuje centra SOLVIT na jejich žádost o návazných opatřeních, jež Komise přijala u nevyřešených případů, byla-li Komisi podána stížnost.

- 2. Pokud s tím stěžovatel souhlasí, a je-li to vhodné, může Komise v zájmu nalezení rychlého a neformálního řešení postoupit stížnosti, jež obdržela, síti SOLVIT.

VII. KONTROLA KVALITY A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

- 1. Centra SOLVIT by měla pravidelně provádět kontroly kvality případů, které vyřizují v roli domácího a vedoucího centra, a to podle podrobných ustanovení uvedených v příručce pro vyřizování případů.
- 2. Útvary Komise budou provádět pravidelné kontroly celkové kvality u všech případů a možné problémy budou oznamovat dotčeným centrům SOLVIT, jež by měla přijmout příslušná opatření k odstranění zjištěných nedostatků.
- 3. Komise podává pravidelné zprávy o kvalitě a výsledcích sítě SOLVIT. Komise v zájmu stanovení trendů a zjištění problémů, jež zbývá na vnitřním trhu vyřešit, rovněž podává zprávy o typech problémů, jež byly adresovány síti SOLVIT, a o případech vyřizovaných v rámci sítě SOLVIT. V tomto rámci pro podávání zpráv podává Komise odděleně zprávy o strukturálních případech.

VIII. VIDITELNOST SÍTĚ

- 1. Komise bude zvyšovat povědomí o síti SOLVIT a bude propagovat její využívání ze strany evropských organizací zúčastněných stran a orgánů Unie a zlepšit dostupnost a existenci sítě SOLVIT pomocí prostředků on-line.

- 2. Členské státy by měly zajistit dostupnost uživatelsky přívětivých informací a jednoduchý přístup ke službám sítě SOLVIT, a to zejména na všech příslušných internetových stránkách veřejné správy.
- 3. Členské státy by měly rovněž podniknout kroky ke zvýšení povědomí o síti SOLVIT mezi zúčastněnými stranami. Komise bude tyto činnosti podporovat.

IX. SPOLUPRÁCE S JINÝMI SÍTĚMI A KONTAKTNÍMI MÍSTY

- 1. Aby se žadatelům dostávalo účinné pomoci, měla by centra SOLVIT spolupracovat s ostatními evropskými a vnitrostátními sítěmi, které jsou zaměřeny na poskytování informací a pomoci, jako jsou například síť Your Europe, Europe Direct, Your Europe Advice, the Enterprise Europe Network, European Consumer Centres, EURES, Fin-net a European Network of Ombudsmen. V zájmu účinného vyřizování případů týkajících se sociálního zabezpečení by centra SOLVIT měla rovněž navázat dobré pracovní vztahy s příslušnými národními zástupci ve Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení.
- 2. V zájmu zajištění řádné výměny informací o případech a doručení stížnostech by centra SOLVIT měla být v pravidelném kontaktu s národními kontaktními místy pilotního projektu EU a úzce s nimi spolupracovat.
- 3. Komise bude tuto spolupráci usnadňovat mimo jiné pořádáním společných seminářů pro příslušné síť a zřízením technického propojení se sítěmi a kontaktními místy uvedenými v odstavci 1⁽³⁾.

X. OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ A DŮVĚRNOST

Zpracovávání osobních údajů pro účely tohoto doporučení, včetně požadavků na transparentnost a práv subjektů údajů, se řídí nařízením IMI. V souladu s uvedeným nařízením by mělo platit následující:

- 1. Žadatelé by měli mít možnost předkládat své stížnosti síti SOLVIT prostřednictvím veřejného rozhraní napojeného na systém pro výměnu informací o vnitřním trhu, které jim poskytne Komise. Žadatelé nemají přístup k databázi SOLVIT.
- 2. Domácí a vedoucí centra by měla mít přístup do databáze sítě SOLVIT a měla by mít možnost vyřizovat prostřednictvím této databáze případ, který se jich týká. To obnáší i přístup k osobním údajům žadatele.

⁽¹⁾ Complaint handling/Accueil des plaignants – Systém Komise pro evidenci stížností

⁽²⁾ KOM(2007) 502 v konečném znění.

⁽³⁾ V okamžiku přijetí tohoto doporučení je technickými prostředky napojena síť Your Europe Advice a vyvíjejí se technické prostředky na napojení sítě Europe Direct.

3. Jiným centrům SOLVIT, která se vyřizování konkrétního případu neúčastní, a Komisi by mělo být umožněno pouze čtení anonymních informací o takovém případě.
4. Domácí centrum by mělo vedoucímu centru v zájmu snazšího vyřešení problému obvykle poskytnout informace o totožnosti žadatele. V okamžiku zahájení postupu by měl být žadatel o této skutečnosti vyrozuměn a měl by mít možnost takové zveřejnění odmítnout, v důsledku čehož by totožnost žadatele neměla být zveřejněna.
5. Informace poskytnuté žadatelem by měly být použity vedoucím centrem a orgány veřejné správy, jichž se stížnost týká, pouze za účelem řešení daného případu. Úřední osoby vyřizující daný případ smějí zpracovávat osobní údaje pouze za účelem, k němuž byly takové údaje postoupeny. Vhodné kroky by měly být přijaty i k ochraně informací, jež jsou citlivé z obchodního hlediska a neobsahují osobní údaje.
6. Příklad lze postoupit jiné síti či organizaci, jež se zabývá řešením problémů, pouze se souhlasem žadatele.
7. Zaměstnanci Komise by měli mít přístup k osobním údajům žadatelů, pouze pokud je to nezbytné v zájmu:
- a) zamezení souběžného projednávání stejného problému předloženého Komisi či jinému orgánu Unie v rámci jiného řízení;
 - b) poskytnutí neformálního právního poradenství podle části VI;
 - c) rozhodování o případných návazných opatřeních u případů, které již byly řešeny sítí SOLVIT;
 - d) vyřešení technických otázek týkajících se databáze SOLVIT.
8. Osobní údaje související s případy SOLVIT by měly být v systému pro výměnu informací o vnitřním trhu zablokovány po uplynutí osmnácti měsíců od uzavření případu SOLVIT. Anonymizované údaje případů SOLVIT by měly zůstat v databázi SOLVIT zachovány a lze je využít ke statistickým účelům, za účelem podávání zpráv a tvorby politik.
- ### XI. JINÁ USTANOVENÍ
- Tímto doporučením se nahrazuje doporučení 2001/893/ES. Veškeré odkazy na doporučení 2001/893/ES by měly být považovány za odkazy na toto doporučení.
- ### XII. DATUM POUŽITELNOSTI A ADRESÁTI
- Toto doporučení se použije od 1. října 2013.
- Toto doporučení je určeno členským státům.
- V Bruselu dne 17. září 2013.
- Za Komisi*
Michel BARNIER
člen Komise

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 178/13/KOL

ze dne 30. dubna 2013

o vynětí průzkumu a těžby ropy a zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO (DÁLE JEN „KONTROLNÍ ÚŘAD“),

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“),

S OHLEDEM na akt uvedený v bodě 4 přílohy XVI Dohody o EHP, kterým se stanoví postupy pro zadávání veřejných zakázek v odvětví veřejných služeb (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb) (dále jen „směrnice 2004/17/ES“), a zejména na čl. 30 odst. 1, 4 a 6 uvedené směrnice,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“), a zejména na články 1 a 3 protokolu 1 k této dohodě,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu ze dne 19. dubna 2012, kterým členy se zvláštní odpovědností za zadávání veřejných zakázek zplnomocnil k přijímání určitých rozhodnutí v oblasti veřejných zakázek (rozhodnutí č. 136/12/KOL),

PO konzultaci výboru ESVO pro veřejné zakázky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

1. POSTUP

- (1) Po diskuzích vedených před předběžným oznámením obdržel Kontrolní úřad dopis ze dne 5. listopadu

2012⁽¹⁾, v němž ho norská vláda žádá, aby přijal rozhodnutí o použitelnosti čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES pro činnosti spojené s těžbou ropy v oblasti norského kontinentálního šelfu. Dopisem ze dne 25. ledna 2013 požádal Kontrolní úřad norskou vládu, aby předložila dodatečné informace⁽²⁾. Norská vláda zaslala svou odpověď Kontrolnímu úřadu dopisem ze dne 15. února 2013⁽³⁾. Oznámení a odpověď norské vlády byly projednány na telefonické konferenci dne 4. března 2013⁽⁴⁾. Kontrolní úřad konzultoval výbor ESVO pro veřejné zakázky dopisem ze dne 22. března 2013 a požádal ho o vyjádření stanoviska písemným postupem⁽⁵⁾. Dne 16. dubna 2013 vydal výbor ESVO pro veřejné zakázky na základě počtu hlasů svých členů příznivé stanovisko k předloze rozhodnutí Kontrolního úřadu⁽⁶⁾.

- (2) Žádost norské vlády se týká průzkumu a produkce ropy a zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu, včetně rozvoje (tj. zřizování vhodné infrastruktury pro budoucí produkci, např. výrobních plošin, potrubí, terminálů atd.). Ve své žádosti uvádí norská vláda tři činnosti:

- a) průzkum ropy a zemního plynu;
- b) produkci ropy a
- c) produkci zemního plynu.

⁽¹⁾ Kontrolní úřad obdržel dopis dne 6. listopadu 2012 (dokument č. 652027).

⁽²⁾ Dokument č. 657306.

⁽³⁾ Kontrolní úřad obdržel dopis dne 19. února 2013 (dokument č. 663304).

⁽⁴⁾ Dokument č. 665288.

⁽⁵⁾ Dokument č. 666730, dokument č. 666722 a dokument č. 666680.

⁽⁶⁾ Dokument č. 669171.

2. PRÁVNÍ RÁMEC

- (3) Účelem čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES je umožnit výjimku z požadavků stanovených v pravidlech pro veřejné zakázky v situaci, kdy si účastníci na trhu navzájem konkurují. Ustanovení čl. 30 odst. 1 směrnice stanoví:

„Zakázky určené pro umožnění výkonu činnosti uvedené v člancích 3 až 7 se neřídí touto směrnicí, pokud je v členském státě, ve kterém má být činnost vykonávána, přímo vystavena hospodářské soutěži na trzích, na které není omezen přístup.“

- (4) V čl. 30 odst. 1 směrnice jsou stanoveny dva požadavky, které musí být splněny před tím, než Kontrolní úřad s přihlédnutím k čl. 30 odst. 6 směrnice kladně rozhodne o žádosti o výjimku podle čl. 30 odst. 4.
- (5) Prvním požadavkem v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES je, že činnost musí být vykonávána na trhu, na který není omezen přístup. V čl. 30 odst. 3 směrnice se stanoví, že „se přístup na trh považuje za neomezený, pokud členský stát provedl a uplatňuje právní předpisy Společenství uvedené v příloze XI“. V příloze XI směrnice je uveden seznam několika směrnic.
- (6) Mezi směrnicemi uvedenými v příloze XI je směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků⁽⁷⁾, jež byla začleněna do práva EHP v roce 1995 a odkazuje se na ni v bodě 12 přílohy IV Dohody o EHP.
- (7) Mezi směrnicemi uvedenými v příloze XI je rovněž směrnice 98/30/ES. Tato směrnice byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES, která byla začleněna do práva EHP v roce 2005 a odkazuje se na ni v bodě 23 přílohy IV Dohody o EHP⁽⁸⁾.

(7) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3 a Úř. věst. L 79, 29. 3. 1996, s. 30, směrnice byla začleněna do Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru č. 19/95 (Úř. věst. L 158, 8.7.1995, s. 40 a dodatek EHP č. 25, 8.7.1995, s. 1) (dále jen „směrnice o udělování povolení“).

(8) Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57, ve znění opravy v Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 74, směrnice byla začleněna do Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru č. 146/2005 (Úř. věst. L 53, 23.2.2006, s. 43 a dodatek EHP č. 10, 23.2.2006, s. 17) (dále jen „směrnice o plynu“). Tato směrnice byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94), ta však zatím nebyla začleněna do práva EHP.

- (8) Přístup na trh lze proto považovat za neomezený, pokud Norsko provedlo a řádně uplatňuje akty uvedené v bodech 12 a 23 přílohy IV Dohody o EHP, které odpovídají směrnici 94/22/ES, resp. směrnici 2003/55/ES⁽⁹⁾.
- (9) Druhým požadavkem uvedeným v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES je, že činnost je ve státě ESVO, v němž je vykonávána, přímo vystavena hospodářské soutěži. Otázka, zda je činnost přímo vystavena hospodářské soutěži, se rozhoduje na základě „kritérií, která jsou v souladu s ustanoveními Smlouvy o hospodářské soutěži, jakými jsou vlastnosti dotčených výrobků nebo služeb, existence alternativních výrobků nebo služeb, ceny a skutečná nebo potenciální přítomnost více než jednoho dodavatele daných výrobků nebo služeb“⁽¹⁰⁾.
- (10) Skutečnost, zda jsou činnosti přímo vystaveny hospodářské soutěži, je třeba posoudit na základě různých ukazatelů, z nichž žádný není sám o sobě rozhodující. Pokud jde o trhy dotčené tímto rozhodnutím, je jedním z kritérií, které by mělo být vzato v úvahu, podíl hlavních účastníků na daném trhu. Dalším kritériem je stupeň koncentrace na těchto trzích⁽¹¹⁾. Přímé vystavení hospodářské soutěži se posuzuje na základě objektivních kritérií s přihlédnutím ke zvláštním rysům dotčeného odvětví. Jelikož podmínky se u různých činností, na které se toto rozhodnutí vztahuje, liší, provádí se pro každou relevantní činnost či každý relevantní trh samostatně posouzení.
- (11) Účelem tohoto rozhodnutí je výhradně udělení výjimky podle článku 30 směrnice 2004/17/ES, aniž je dotčeno použití pravidel pro hospodářskou soutěž.

3. NORSKÝ SYSTÉM UDĚLOVÁNÍ LICENCÍ

- (12) Norský zákon o ropě⁽¹²⁾ je výchozím právním základem pro systém udělování licencí pro činnosti spojené s těžbou ropy v oblasti norského kontinentálního šelfu.

⁽⁹⁾ Viz bod 5 níže.

⁽¹⁰⁾ Čl. 30 odst. 2 směrnice 2004/17/ES.

⁽¹¹⁾ Viz též rozhodnutí Kontrolního úřadu ze dne 22. května 2012, kterým se vyjímá výroba a velkoobchodní prodej elektřiny v Norsku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (rozhodnutí č. 189/12/KOL, Úř. věst. L 287, 18.10.2012, s. 21 a dodatek EHP č. 58, 18.10.2012, s. 14).

⁽¹²⁾ Zákon č. 72 ze dne 19. listopadu 1996 o ropných činnostech. (<http://www.npd.no/en/Regulations/-Acts/Petroleum-activities-act/>). Směrnice 94/22/ES o udělování povolení pro uhlovodíky byla do norského zákona o ropě provedena dne 1. září 1995 a rovněž byla provedena do nařízení k zákonu týkajících se ropy (norské nařízení č. 653 ze dne 27. června 1997) (<http://www.npd.no/en/Regulations/Regulations/Petroleum-activities/>).

Zákon o ropě a nařízení o ropě upravují udělování licencí k průzkumu a produkci ropy a zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu. Norské ministerstvo pro ropu a energii oznamuje bloky, pro něž mohou společnosti předkládat žádost o licenci. Licenci na produkci uděluje v Radě norský král. Licence na produkci se uděluje na základě konkrétních a objektivních kritérií⁽¹³⁾. Licence na produkci se obvykle uděluje skupině společností, z nichž jedna je určena jako provozovatel odpovědný za každodenní správu licence.

- (13) V rámci udělování licencí existují v Norsku dva typy řízení: i) řízení na udělování licencí pro nevyvinuté oblasti na norském kontinentálním šelfu (číslovaná řízení pro udělování licencí) a ii) udělování licencí v předem vymezených oblastech (tzv. řízení APA - Awards in Predefined Areas), které se týká oblastí ve stadiu zralosti. Uvedené dva typy řízení se od sebe liší pouze způsobem, jakým byly zahájeny. Řízení APA se uskutečňuje každý rok a vztahuje se na oblasti na norském kontinentálním šelfu, které se považují za zralé (tj. oblasti, jejichž geologické podmínky jsou dobře známy)⁽¹⁴⁾. Číslovaná řízení se provádí (v průměru) každý druhý rok a zahrnují nevyvinuté oblasti (tj. oblasti, jejichž geologické podmínky nejsou příliš známy)⁽¹⁵⁾. Číslovaná řízení pro udělování licencí zahajuje norské ministerstvo pro ropu a energii výzvou, aby společnosti působící na norském

⁽¹³⁾ Viz oddíly 3-3 a 3-5 norského zákona o ropě a oddíl 10 norského nařízení o ropě.

⁽¹⁴⁾ Kritéria pro definici oblastí ve stadiu zralosti jsou popsána v bílé knize norského parlamentu – *Průmysl pro budoucnost – činnosti v norském ropném průmyslu* (Meld. St. 28 (2010–2011) Zpráva norskému parlamentu (Storting), s. 88). Při rozšiřování oblastí, v níž se uplatňuje řízení APA, se používají následující kritéria: i) oblasti v blízkosti infrastruktury (včetně stávající i plánované infrastruktury, přičemž potenciální zdroje v těchto oblastech se považují za časově kritické); ii) oblasti, v nichž byl již proveden průzkum (včetně oblastí, kterým již někdy byla udělena licence, avšak od těžby se upustilo, oblastí se zavedenými nalezišti a oblastí, které se nachází mezi oblastmi, jimž byla udělena licence, od těžby se v nich však upustilo); a iii) oblasti sousedící se stávajícími předem vymezenými oblastmi, v jejichž případě však nebylo požádáno o licenci v číslovaném řízení (viz <http://www.regjeringen.no/en/dep/oed/press-center/press-releases/2013/apa-2013-acreage-announcement.html?id=714569>). Od roku 2003, kdy bylo zavedeno řízení APA, bylo uděleno celkem 324 licencí na produkci a objeveno 32 oblastí (Meld. St. 28 (2010–2011) Zpráva norskému parlamentu (Storting), s. 86–87).

⁽¹⁵⁾ Číslovaná řízení pro vydávání licencí jsou navržena spíše pro oblasti, jejichž geologické podmínky nejsou příliš známy a v nichž je účelné provádět průzkum postupně. Licence byly oblastem uděleny v 21 číslovaných řízeních, přičemž udělování licencí v 21. řízení bylo provedeno na jaře 2011 (bílá kniha *Průmysl pro budoucnost – činnosti v norském ropném průmyslu* (Meld. St. 28 (2010–2011) Zpráva norskému parlamentu (Storting), s. 21). Číslovaná řízení pro udělování licencí zahrnují především hraniční oblasti norského kontinentálního šelfu, v nichž je pravděpodobnost nalezení velkých zásob ropy nejvyšší. Dne 2. listopadu 2011 bylo zahájeno 22. kolo udělování licencí, přičemž se plánuje, že nové licence na produkci budou uděleny na jaře 2013 (<http://www.regjeringen.no/nb/dep/oed/-pressesenter/pressemeldinger/2011/initiates-22nd-licensing-round.html?id=661990>). Viz také společná publikace norského ministerstva pro ropu a energii a norského ředitelství pro ropu — *Fakta 2012 — norský ropný průmysl*, kapitola 5: *Průzkumné činnosti*, s. 30 a násl. (<http://www.npd.no/en/Publications/Facts/Facts-2012/Chapter-5/>).

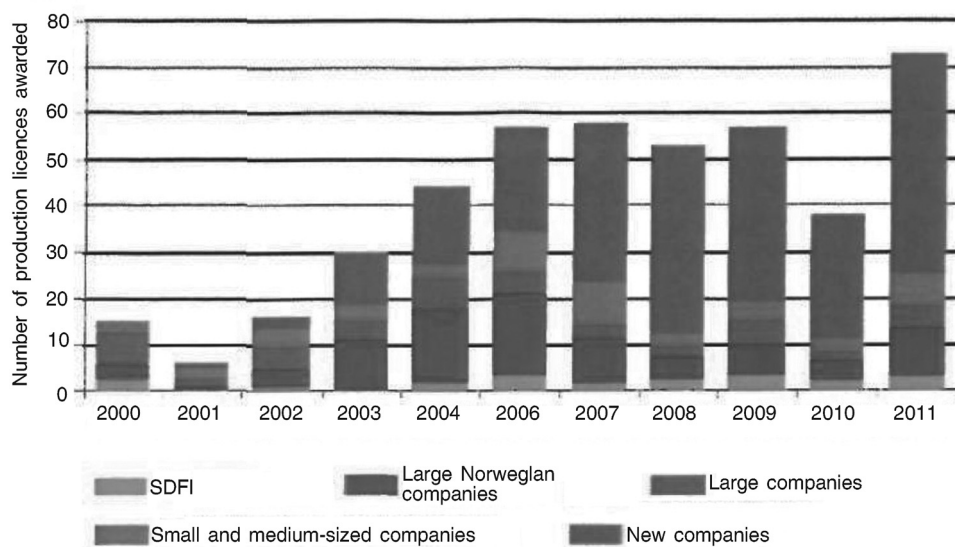
kontinentálním šelfu nahlásily oblasti (bloky), které chtějí nechat zahrnout do následujícího řízení pro udělování licencí. Právní podmínky (právní a správní předpisy, licenční dokumenty) pro oba dva typy řízení jsou naprosto stejné. Norská vláda Kontrolnímu úřadu sdělila, že průzkumné činnosti prováděné v rámci těchto dvou typů řízení jsou rovněž stejné.

- (14) Způsobilé ropné společnosti v řízeních pro udělování licencí žádají o licence na produkci, tj. o výlučné právo provádět činnosti spojené s těžbou ropy na norském kontinentálním šelfu. Jak je uvedeno v oddílu 1-6 c) norského zákona o ropě, zahrnují činnosti spojené s těžbou ropy „všechny činnosti související s podmorskými ložisky ropy, včetně průzkumu, průzkumných vrtů, produkce, přepravy, využití a vyřazování z provozu, včetně plánování těchto činností, avšak bez dopravy volně ložené ropy lodí“. V řízeních pro udělování licencí tedy společnosti žádají o výlučné právo na průzkum a produkci veškeré ropy a zemního plynu, které mohou být v oblasti, na niž se licence vztahuje, objeveny.
- (15) Pokud jsou objevena ložiska ropy a/nebo zemního plynu, jsou držitelé licence, pokud se rozhodnou v dané lokalitě působit, povinni předložit norskému ministerstvu pro ropu a energii ke schválení plán rozvoje a provozu dané lokality⁽¹⁶⁾. Schválením tohoto plánu získávají držitelé licence výhradní právo zahájit rozvoj a následně i produkci. Vyprodukovaná ropa se stává majetkem jednotlivých držitelů licence.
- (16) Rozsah společností, které mají licence v oblasti norského kontinentálního šelfu, se pohybuje od velkých mezinárodních ropných společností až po velmi malé ropné společnosti, z nichž mnohé zahájily činnost na norském kontinentálním šelfu přibližně během posledních 10 let.
- (17) Níže uvedené tabulky, které poskytla norská vláda, znázorňují činnosti na norském kontinentálním šelfu podle počtu nově udělených licencí na produkci, plochy oblastí, pro něž byly licence uděleny, a počtu společností působících v oblasti norského kontinentálního šelfu⁽¹⁷⁾.

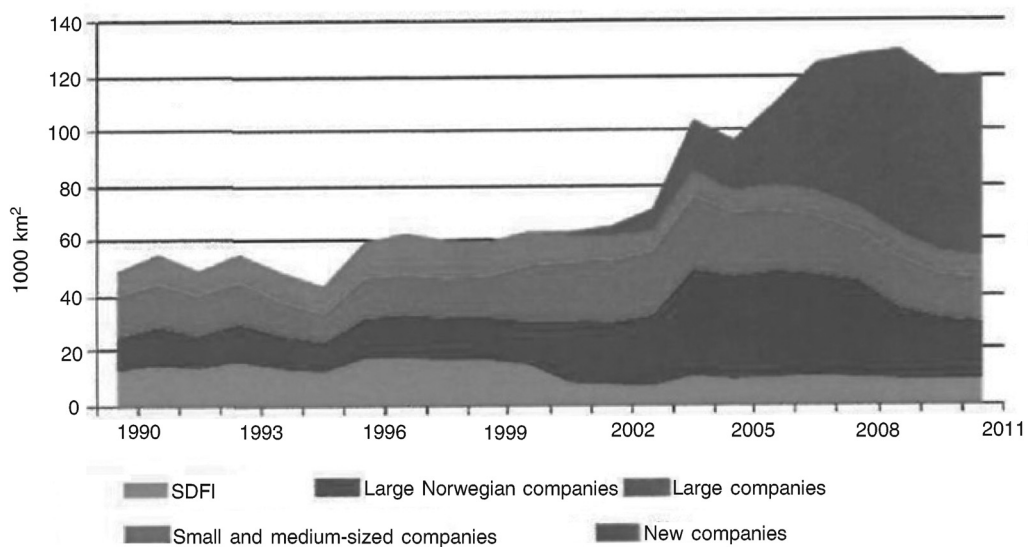
⁽¹⁶⁾ Srov. bod 4-2 norského zákona o ropě.

⁽¹⁷⁾ Zkratka „SDFI“ v prvních dvou tabulkách odkazuje na *Norwegian State's Direct Financial Interest* („přímý finanční zájem Norska“). Jeho prostřednictvím drží norský stát velké podíly na licencích pro produkci ropy a zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu. Portfolio SDFI řídí státní společnost Petoro AS (www.petoro.no).

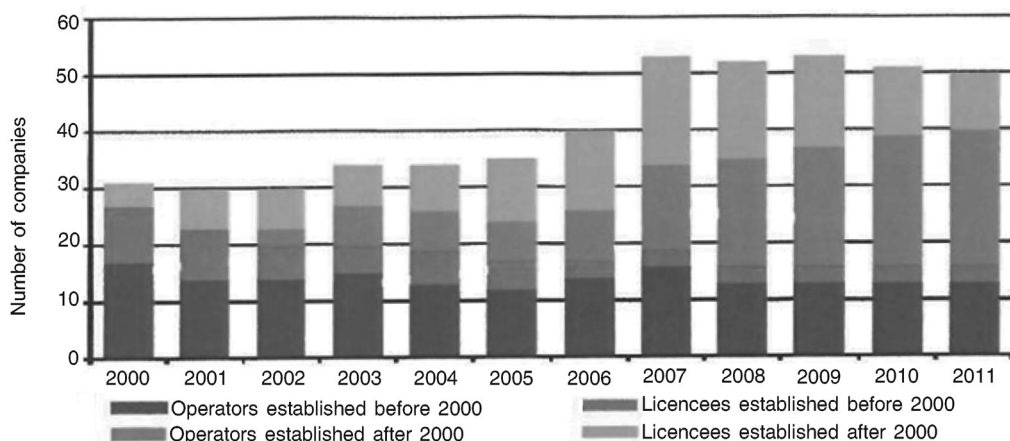
Udělené nové licence:

Plocha oblastí, pro něž byly licence uděleny:

Počet společností působících v oblasti norského kontinentálního šelfu:

II. POSOUZENÍ

4. ČINNOSTI, NA KTERÉ SE TOTO ROZHODNUTÍ VZTAHUJE

- (18) Žádost norské vlády o výjimku podle článku 30 směrnice 2004/17/ES se vztahuje na tři na sobě nezávislé činnosti na norském kontinentálním šelfu: a) průzkum ropy a zemního plynu; b) produkci ropy a c) produkci zemního plynu. Kontrolní úřad tyto tři činnosti jednotlivě ověřil ⁽¹⁸⁾.
- (19) „Produkci“ se pro účely tohoto rozhodnutí rozumí „rozvoj“ (tj. zřizování vhodné infrastruktury pro produkci, např. ropných plošin, potrubí, terminálů atd.). Přeprava zemního plynu z norského kontinentálního šelfu na trh prostřednictvím navazující plynovodní sítě není součástí tohoto rozhodnutí.

5. PŘÍSTUP NA TRH(Y)

- (20) Směrnice 94/22/ES (směrnice o udělování povolení) byla začleněna do bodu 12 přílohy IV Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru č. 19/1995, které vstoupilo v platnost dne 1. září 1995.

⁽¹⁸⁾ To je v souladu s praxí, kterou Evropská komise uplatňuje v rozhodnutích o spojení podniků a ve svých rozhodnutích o udělení výjimky podle článku 30 směrnice 2004/17/ES. Viz zejména rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. září 1999, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (věc IV/M.1383 – *Exxon/Mobil*); rozhodnutí Komise ze dne 29. září 1999, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (věc IV/M.1532 – *BP Amoco/Arco*); rozhodnutí Komise ze dne 5. července 1999, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (COMP/M.1573 – *Norsk Hydro/Saga*), rozhodnutí Komise ze dne 3. května 2007, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (věc IV/M.4545 – *STATOIL/HYDRO*); rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2007, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem (věc COMP/M.4934 – *KAZMUNAIGAZ/ROMPETROL*), a rozhodnutí Komise ze dne 21. srpna 2009, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem (věc COMP/M.5585 – *Centrica/Venture production*). Viz také prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 28. července 2011 o vynětí průzkumu ropy a plynu a těžby ropy v Dánsku, s výjimkou Grónska a Faerských ostrovů, z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES (Úř. věst. L 197, 29.7.2011, s. 20); prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. června 2011 o vynětí průzkumu ropy a plynu a těžby ropy v Itálii z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 166, 25.6.2011, s. 28); prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 29. března 2010 o vynětí průzkumu a těžby ropy a plynu v Anglii, Skotsku a ve Walesu z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 52) a prováděcí rozhodnutí Komise o vynětí průzkumu a těžby ropy a plynu v Nizozemsku z uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 53).

- (21) Norská vláda Kontrolnímu úřadu oznámila provedení uvedené směrnice dne 18. března 1996. Kontrolní úřad provedl posouzení shody, poté Norsko provedlo ve svých právních předpisech řadu změn. Po provedení těchto změn dospěl Kontrolní úřad k názoru, že Norsko řádně provedlo směrnici o udělování povolení.
- (22) Směrnice 2003/55/ES (směrnice o plynu) byla začleněna do bodu 23 Dohody o EHP rozhodnutím smíšeného výboru č. 146/2005/ES dne 2. prosince 2005. Pro státy ESVO EHP vstoupila směrnice v platnost dne 1. června 2007.
- (23) Norská vláda oznámila částečné provedení směrnice o plynu dne 4. června 2007 a úplné provedení dne 19. února 2008. I v tomto případě provedl Kontrolní úřad posouzení shody. Po provedení řady změn norských vnitrostátních právních předpisů dospěl Kontrolní úřad k názoru, že Norsko řádně provedlo směrnici o plynu.
- (24) Z informací uvedených v tomto oddíle pro současné účely vyplývá, že Norsko provedlo a řádně uplatňuje akty uvedené v bodech 12 a 23 přílohy IV Dohody o EHP, které odpovídají směrnici 94/22/ES, resp. směrnici 2003/55/ES.
- (25) V souladu s čl. 30 odst. 3 prvním pododstavcem směrnice 2004/17/ES je tedy třeba považovat přístup na trh za neomezený na celém území Norska, včetně norského kontinentálního šelfu.

6. VYSTAVENÍ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽI

- (26) Jak je vysvětleno výše, Kontrolní úřad se domnívá, že je nezbytné přezkoumat, zda jsou dotčená odvětví přímo vystavena hospodářské soutěži. Za tímto účelem prověřil důkazy předložené norskou vládou a v případě potřeby doplněné o důkazy, jež jsou k dispozici ve veřejné sféře.

6.1. Průzkum ropy a zemního plynu

6.1.1. Relevantní trh

- (27) Průzkum ropy a zemního plynu spočívá v hledání nových zásob zdrojů uhlovodíku. Produkce zahrnuje jak zřizování vhodné infrastruktury pro produkci, tak i využívání zdrojů. Průzkum ropy a zemního plynu tvoří jeden relevantní výrobní trh, který je oddělen

od trhů pro produkci ropy a zemního plynu. Tato definice vychází ze skutečnosti, že není možné od počátku určit, zda průzkum povede k nálezům ropy nebo zemního plynu. Norská vláda potvrdila, že tato skutečnost se vztahuje jak na číslovaná řízení pro udělování licencí, tak na řízení APA. Toto vymezení trhu je rovněž v souladu s praxí Evropské komise ⁽¹⁹⁾.

- (28) Průzkum nevyvinutých oblastí a oblastí ve stadiu zralosti provádí stejný druh společností a činnosti se provádí za použití stejného druhu technologie (tj. bez ohledu na druh řízení pro udělování licencí). Přestože jsou geologické podmínky lépe známy v řízeních APA, ropné společnosti nemají přesné poznatky o tom, zda se v dané lokalitě ropa vyskytuje nebo zda potenciální nové naleziště bude obsahovat ropu nebo plyn či obojí. Kontrolní úřad proto konstatuje, že relevantním trhem je průzkum ropy a zemního plynu, což zahrnuje průzkumné činnosti prováděné v rámci jak číslovaných řízení pro udělování licencí, tak řízení APA.
- (29) Společnosti, které provádí průzkumné činnosti, obvykle neomezují svou činnost pouze na určitou zeměpisnou oblast. Naopak, většina společností působí spíše na celosvětové úrovni. Evropská komise ve svých rozhodnutích pevně trvá na tom, že průzkumný trh má celosvětový zeměpisný rozsah ⁽²⁰⁾. Norská vláda s Komisí v otázce vymezení zeměpisného trhu souhlasí. Kontrolní úřad konstatuje, že relevantní trh má ze zeměpisného hlediska celosvětovou působnost.

6.1.2. Přímé vystavení hospodářské soutěži

- (30) V období 2011–2013 získalo zhruba 50 společností status držitele licence na produkci, což jim umožnilo účastnit se průzkumných činností v oblasti norského kontinentálního šelfu ⁽²¹⁾.
- (31) Tržní podíly subjektů podílejících se na průzkumu se obvykle měří na základě dvou proměnných: prokázaných zásob a předpokládané produkce ⁽²²⁾.
- (32) Celosvětové prokázané zásoby ropy činily v roce 2011 1 652,6 miliardy barelů a u zemního plynu to bylo

⁽¹⁹⁾ Viz rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. ledna 2003, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem (věc COMP/M.3052 – ENI/FORTUM GAS), věc IV/M.1383 – Exxon/Mobil a prováděcí rozhodnutí Evropské komise týkající se Dánska, Itálie, Anglie, Walesu, Skotska a Nizozemska (viz poznámka pod čarou 18 výše).

⁽²⁰⁾ Viz např. věc COMP/M.3052 – ENI/FORTUM GAS (bod 13) a věc COMP/M.4545 – STATOIL/HYDRO (bod 7) (viz poznámka pod čarou 18 výše).

⁽²¹⁾ Počet zahrnuje licence na výrobu udělené jak v číslovaných řízeních pro udělování licencí, tak v řízeních na udělování licencí APA (viz dokument č. 663313, s. 1–20).

⁽²²⁾ Viz např. rozhodnutí Evropské komise ve věci Exxon/Mobil (body 25 a 27) (poznámka pod čarou 18 výše).

208,4 bilionu metrů krychlových či přibližně 1 310,8 miliardy barelů ropných ekvivalentů⁽²³⁾. Na konci roku 2011 činily prokázané zásoby ropy v Norsku 6,9 miliardy barelů, což představuje 0,4 % celosvětových zásob⁽²⁴⁾. Prokázané zásoby zemního plynu v Norsku činily v roce 2011 2,1 bilionu metrů krychlových, což představuje 1 % celosvětových zásob⁽²⁵⁾. U žádné z pěti největších společností působících na norském kontinentálním šelfu nedosahuje celosvětový podíl na prokázaných zásobách více než 1 %⁽²⁶⁾.

- (33) Norská vláda nemá k dispozici informace o celosvětovém tržním podílu pěti největších společností působících na norském kontinentálním šelfu (měřeno na základě předpokládané produkce). Je však rozumné předpokládat, že existuje přímá úměra mezi prokázanými zásobami ropy a zemního plynu a předpokládanou budoucí produkcí⁽²⁷⁾. S ohledem na dostupné informace se v žádném případě nejví jako pravděpodobné, že Kontrolní úřad změní na základě celosvětového tržního podílu největších společností působících na norském kontinentálním šelfu své posouzení (měřeno na základě předpokládané produkce).
- (34) Kromě toho Kontrolní úřad zvážil informace o počtu žádostí v řízeních pro udělování licencí na norském kontinentálním šelfu a nových účastníků na trhu v oblasti norského kontinentálního šelfu. Z údajů o udělování licencí v oblasti norského kontinentálního šelfu v posledních třech řízeních (konaných v letech 2011–2012), které poskytla norská vláda, vyplývá, že počet žádostí se zvýšil na devět společností na každou oznámenou licenci. V období 2008–2012 byla udělena licence na produkci třinácti novým účastníkům trhu v oblasti norského kontinentálního šelfu. Počet společností, kterým se uděluje licence v oblasti norského kontinentálního šelfu, je tedy značný⁽²⁸⁾.
- (35) Na základě výše uvedených skutečností je tedy třeba charakterizovat stupeň koncentrace na celosvětovém trhu pro průzkum ropy a zemního plynu jako nízký. Je pravděpodobné, že společnosti působící na tomto trhu podléhají značnému konkurenčnímu tlaku. Nic nenaznačuje tomu, že by toto odvětví nefungovalo podle

zásad trhu. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že trh pro průzkum ropy a zemního plynu je přímo vystaven hospodářské soutěži ve smyslu směrnice 2004/17/ES.

6.2. Produkce ropy

6.2.1. Relevantní trh

- (36) Ropa je globální komoditou a její cenu určuje celosvětová nabídka a poptávka. Podle ustálené praxe Evropské komise⁽²⁹⁾ tvoří rozvoj a produkce ropy samostatný výrobní trh celosvětového zeměpisného rozsahu. Norská vláda v otázce vymezení trhu souhlasí⁽³⁰⁾. Pro účely tohoto rozhodnutí zachovává Kontrolní úřad stejnou definici trhu.

6.2.2. Přímé vystavení hospodářské soutěži

- (37) Pokud jsou objevena ložiska ropy (nebo zemního plynu), jsou držitelé licence, pokud se rozhodnou v dané lokalitě působit, povinni předložit norskému ministerstvu pro ropu a energii ke schválení plán rozvoje a provozu dané lokality. Níže jsou uvedeny lokality v oblasti norského kontinentálního šelfu, které primárně produkují ropu⁽³¹⁾ a pro něž byl během posledních pěti let předložen a schválen plán rozvoje a provozu:

Rok	Popis (název lokality a číslo licence)	Držitel licence
2008	Morvin, PL134B	Statoil Petroleum Eni Norge Total E&P Norge
2009	Goliat, PL229	Eni Norge Statoil Petroleum
2011	Knarr, PL373S	BG Norge Idemitsu Petroleum Norge Wintershall Norge RWE Dea Norge
2011	Ekofisk Sør, Eldfisk II, PL	ConocoPhillips Total E&P Norge Eni Norge Statoil Petroleum Petoro AS
2011	Vigdis nordøst, PL089	Statoil Petroleum Petoro AS ExxonMobil E&P Norway Idemitsu Petroleum Norge Total E&P Norge RWE Dea Norge

⁽²³⁾ Viz Statistický magazín BP o světové energetice z června 2012 (dále jen „statistický magazín BP“), s. 6. (http://www.bp.com/liveassets/bp_internet/globalbp/globalbp_uk_english/reports_and_publications/statistical_energy_review_2011/STAGING/local_assets/pdf/statistical_review_of_world_energy_full_report_2012.pdf).

⁽²⁴⁾ Viz statistický magazín BP, s. 6.

⁽²⁵⁾ Viz statistický magazín BP, s. 20.

⁽²⁶⁾ Srov. dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 22).

⁽²⁷⁾ Viz např. prováděcí rozhodnutí Evropské komise týkající se Dánska (viz poznámka pod čarou 18 výše) a prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Itálie (viz poznámka pod čarou 18 výše).

⁽²⁸⁾ Viz také společná publikace norského ministerstva pro ropu a energii a norského ředitelství pro ropu — *Fakta 2012 — norský ropný průmysl*, kapitola 5: *Scénáře a činnosti podle zúčastněných subjektů*, s. 33–35 (<http://www.npd.no/en/Publications/Facts/Facts-2012/Chapter-5/>).

⁽²⁹⁾ Viz pozn. pod čarou 18.

⁽³⁰⁾ Norská vláda však uvedla, že vzhledem k tomu, že většina lokalit na norském kontinentálním šelfu obsahuje jak ropu, tak zemní plyn, není možné při společné produkci ropy a zemního plynu v daných lokalitách jednotlivě rozlišovat mezi výrobou ropy a výrobou zemního plynu podle směrnice 2004/17/ES.

⁽³¹⁾ Ačkoliv se v daných lokalitách nachází jak ropa, tak zemní plyn, jsou v této tabulce uvedeny oblasti, které primárně produkují ropu. Oblasti, které primárně produkují zemní plyn, jsou uvedeny v bodě 6.3 níže.

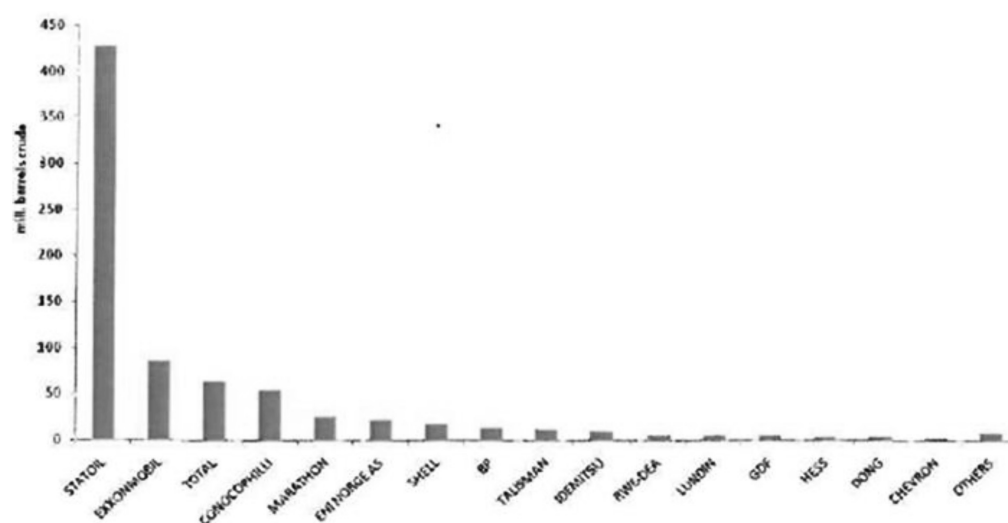
Rok	Popis (název lokality a číslo licence)	Držitel licence
2011	Stjerne, součást subjektu Oseberg Sør PL079, PL104	Statoil Petroleum Petoro AS Total E&P Norge ConocoPhillips
2011	Hyme, PL348	Statoil Petroleum GDF Suez E&P Norge Core Energy E.ON E&P Norge Faroe Petroleum Norge VNG Norge
2011	Brynild, PL148	Lundin Norway Talisman Energy Norway
2012	Jette, PL027C, PL169C, PL504	Det norske oljeselskap Petoro AS
2012	Skuld, PL128	Statoil Petroleum Petoro AS Eni Norge
2012	Edvard Grieg, PL338	Lundin Norway Wintershall Norge OMV Norge
2012	Bøyla, PL340	Marathon Oil Norge ConocoPhillips Lundin Norway

Rok	Popis (název lokality a číslo licence)	Držitel licence
2012	Svalin, PL169	Statoil Petroleum Petoro AS ExxonMobil E&P Norway

(38) V období 2008–2012 byly tedy přijaty plány rozvoje a provozu pro produkci ropy, které se týkají celkem 20 společností. Vedle toho přijalo ministerstvo pro ropu a energii v roce 2010 plány rozvoje a provozu, které se týkají tří nových účastníků trhu ⁽³²⁾.

(39) Ze seznamu je patrné, že vedle společností vlastněných norským státem jsou držiteli licence i velké ropné společnosti, jakož i menší společnosti. Norská vláda připouští, že většina ropných společností působících v oblasti norského kontinentálního šelfu je součástí korporací s diverzifikovaným celosvětovým obchodním portfoliem. Vyprodukovaná ropa se proto do značné míry prodává přidruženým společnostem. Více než polovina produkce se však prodává na promptním trhu. Obrázek níže znázorňuje objem prodeje ropy pocházející z norského kontinentálního šelfu v roce 2009.

Objem prodeje ropy pocházející z norského kontinentálního šelfu v roce 2009:

Obrázek. Prodejci norské ropy v roce 2009. Kategorie „Others“ (jiné) zahrnuje Altinex Oil, Bayerngas, Ruhrgas, Dana, Wintershall, Det Norske Oljeselskap, VNG, Revus Energy, Endeavour a EADS (MPE).

⁽³²⁾ Viz dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 25).

- (40) Celková celosvětová denní produkce ropy v roce 2011 činila 83 576 tisíc barelů. V roce 2011 se v Norsku vyprodukovalo celkem 2 039 tisíc barelů denně. Toto množství představovalo 2,3 % celosvětové produkce ⁽³³⁾.
- (41) Pokud jde o produkci ropy v oblasti norského kontinentálního šelfu, dosáhla nejvyššího podílu v roce 2011 společnost Statoil. K ostatním producentům v oblasti norského kontinentálního šelfu patřily velké mezinárodní ropné společnosti, jako např. ExxonMobil, Total, ConocoPhillips, Marathon, Shell, BP a Eni. U žádného z těchto subjektů nečinil podíl na celosvětovém trhu s produkcí ropy v roce 2011 více než 3 % ⁽³⁴⁾. Stupeň koncentrace na relevantním trhu byl tudíž vcelku nízký.
- (42) Evropská komise ve svých rozhodnutích podle směrnice 2004/17/ES uvedla, že globalizovaný trh pro produkci ropy je poznamenán silnou konkurencí mezi mnoha zúčastněnými subjekty ⁽³⁵⁾. Nic nenasvědčuje tomu, že by se tato situace v průběhu posledních let změnila.
- (43) Na základě výše uvedených úvah vyvozuje Kontrolní úřad závěr, že nic nenasvědčuje tomu, že by toto odvětví nefungovalo podle zásad trhu, a trh pro rozvoj a produkci ropy je tedy přímo vystaven hospodářské soutěži ve smyslu směrnice 2004/17/ES.

6.3. Produkce zemního plynu

6.3.1. Relevantní trh

- (44) Evropská komise posoudila trh pro rozvoj, produkci a velkoobchodní prodej plynu podle nařízení EU o spojování ⁽³⁶⁾ v řadě rozhodnutí, v nichž dospěla k názoru, že existuje jeden trh pro navazující dodávky zemního plynu (zahrnující rovněž rozvoj a produkci plynu) spotřebitelům v EHP (tj. plyn vyprodukovaný na nalezištích plynu a prodaný spotřebitelům – včetně vnitrostátních zavedených provozovatelů – v EHP) ⁽³⁷⁾.

Zkapalněný zemní plyn vůči plynu vedenému potrubím

- (45) Zemní plyn může být přepravován prostřednictvím navazujících plynovodů nebo – v podobě zkapalněného zemního plynu – loděmi. Vývoz norského plynu za

rok 2012 dosáhl přibližně 112 miliard metrů krychlových, z toho 107 miliard metrů krychlových představovalo plyn vedený potrubím a 5 miliard metrů krychlových bylo vyvezeno loděmi ve formě zkapalněného zemního plynu. ⁽³⁸⁾

- (46) Norská vláda připouští, že dodávky zkapalněného zemního plynu jsou nahraditelné a přímo konkurují plynu vedenému potrubím. Jakmile je zkapalněný zemní plyn opět uveden do plynného stavu, může být veden plynovodní sítí střídavě s plynem, který je dodáván plynovody z navazujících lokalit. Jako příklad lze uvést Zeebrugge v Belgii: jakmile projde plyn vedený potrubím z norského kontinentálního šelfu přístavním terminálem a zkapalněný zemní plyn je v příslušném terminálu v Zeebrugge opět uveden do plynného stavu, jsou oba zdroje plynu naprosto zaměnitelné. Kapacita pro opětné uvádění do plynného stavu v posledních letech značně vzrostla, a to i přestože infrastruktura pro opětné uvedení do plynného stavu není k dispozici ve všech státech EHP. Kapacita pro opětné uvedení do plynného stavu v EHP dosahuje téměř 200 miliard metrů krychlových. Díky rozšiřování plynovodní sítě je zkapalněný zemní plyn k dispozici rostoucímu počtu spotřebitelů v EHP.
- (47) Otázku, zda je třeba rozlišovat mezi dodávkami zkapalněného zemního plynu a dodávkami plynu vedeného potrubím, ponechala Evropská komise v nedávných rozhodnutích nevyřešenou ⁽³⁹⁾.

- (48) Pro účely tohoto rozhodnutí se Kontrolní úřad domnívá, že otázku, zda je třeba rozlišovat mezi plynem vedeným potrubím a zkapalněným zemním plynem, lze ponechat otevřenou.

Vysoce výhřevný plyn vůči málo výhřevnému plynu

- (49) Na nižších stupních řetězce existují oddělené sítě pro distribuci jak vysoce výhřevného, tak málo výhřevného plynu a koneční uživatelé jsou připojeni na příslušnou dodavatelskou síť. Vysoce výhřevný plyn lze přeměnit na málo výhřevný plyn a naopak. Norští producenti plynu dodávají vysoce výhřevný plyn.
- (50) Norská vláda připouští, že ze stupně zaměnitelnosti mezi vysoce výhřevným plynem a málo výhřevným plynem by mělo vyplývat, že z pohledu vyššího stupně řetězce tyto výrobky spadají do stejného trhu dodávek plynu. Norská vláda rovněž uvádí, že dodávky málo výhřevného plynu představují poměrně malou část celkových dodávek plynu do EHP, a sice zhruba 10 %.

⁽³³⁾ Viz statistický magazín BP, s. 8.

⁽³⁴⁾ Srov. dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 26).

⁽³⁵⁾ Viz prováděcí rozhodnutí Evropské komise týkající se Dánska (bod 16) (poznámka pod čarou 18 výše). Rovněž viz prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Itálie (bod 16); prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Anglie, Skotska a Walesu (bod 16) a prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Nizozemska (bod 12) (viz poznámka pod čarou 18 výše).

⁽³⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1). Nařízení začleněno do Dohody o EHP v příloze XIV kapitole A bodě 1 rozhodnutím č. 78/2004 (Úř. věst. L 219, 19.6.2004, s. 13 a dodatek EHP č. 32, 19.6.2004, s. 1).

⁽³⁷⁾ Viz věc IV/M.4545 STATOIL/HYDRO (bod 9) (viz poznámka pod čarou 18 výše).

⁽³⁸⁾ Viz dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 33).

⁽³⁹⁾ Viz rozhodnutí Evropské komise ze dne 16. května 2012, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP, věc COMP/M.6477 – BP/CHEVRON/ENI/SO-NANGOL/TOTAL/JV (bod 19). Rovněž viz věc IV/M.4545 – STATOIL/HYDRO (bod 12); prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Nizozemska (bod 13) a prováděcí rozhodnutí Komise týkající se Anglie, Skotska a Walesu (bod 15) (viz poznámka pod čarou 18 výše).

- (51) Pro účely tohoto rozhodnutí se Kontrolní úřad domnívá, že otázku, zda je třeba rozlišovat mezi vysoce výhřevným plynem a málo výhřevným plynem, lze ponechat otevřenou.

Závěr týkající se vymezení výrobního trhu

- (52) Pokud jde o vymezení výrobního trhu pro účely tohoto rozhodnutí, Kontrolní úřad se domnívá, že existuje jeden trh pro navazující dodávky zemního plynu (zahrnující rovněž rozvoj a produkci plynu). Otázky, zda je zkapalněný zemní plyn či málo výhřevný plyn začleněn do relevantního výrobního trhu, jsou pro výsledky tohoto rozhodnutí irelevantní.

Zeměpisná oblast působnosti

- (53) Norská vláda připouští, že příslušné tři směrnice upravující trh s plynem vytvořily v severozápadní Evropě liberalizovaný a integrovaný trh se zemním plynem. Cílem EU je trhy plně integrovat do roku 2014. V souvislosti s jednotným trhem pro plyn se norská vláda domnívá, že není podstatné zvažovat tržní podíly jednotlivých států EHP. Předpokládá se, že jakmile dosáhne plyn hranic evropského vnitřního trhu, bude na základě nabídky a poptávky volně dopravován tam, kde je ho třeba.

- (54) Z plynu vyvezeného z norského kontinentálního šelfu potrubím bylo asi 70 % přepraveno do přijímacích terminálů v Německu a Spojeném království. Zbývající část šla do terminálů v Belgii a Francii. Plyn vedený potrubím z Norska se navíc prostřednictvím plynovodních připojení a swapových dohod prodává dalším státům EHP, a sice celkem více než 10 státům EHP. V minulosti se do EHP prodaly zhruba dvě třetiny zkapalněného zemního plynu vyprodukovaného na norském kontinentálním šelfu. To znamená, že téměř veškerý norský plyn se vyváží do EHP.

- (55) Kromě toho norská vláda připouští, že odběratelé plynu v EHP mají k dispozici řadu různých zdrojů dodávek. Mezi ně patří jak plyn z EU (obvykle Dánsko, Nizozemsko a Spojené království), tak i ze sousedních zemí (vedle Norska obvykle Rusko, Alžírsko, Libye) nebo ze vzdálenějších zemí (například země Středního východu nebo Nigérie, a to v podobě zkapalněného zemního plynu).

- (56) Norská vláda rovněž uvádí, že uzly ve Spojeném království i na evropském kontinentu se stále více zaměřují na kapalný plyn, a z tvorby cen v různých uzlech vyplývá, že bylo dosaženo značné míry integrace.

- (57) Pokud jde o vymezení zeměpisného trhu, došla Evropská komise v předchozích rozhodnutích podle nařízení EU o spojování k závěru, že trh s největší pravděpodobností

zahrnuje EHP a dovoz plynu z Ruska a Alžírsko, avšak otázku vymezení zeměpisného trhu ponechává otevřenou. V rozhodnutí o spojení společností Statoil a Hydro Komise nepovažovala za potřebné rozhodnout, zda lze za příslušnou zeměpisnou oblast považovat: i) EHP, ii) oblast zahrnující ty země EHP, v nichž se prodává plyn z norského kontinentálního šelfu (buď přímo potrubím, nebo prostřednictvím swapů), nebo iii) jednotlivé země, v nichž strany plyn prodávají⁽⁴⁰⁾. Bez ohledu na zvažované vymezení zeměpisného trhu by uvedené spojení nevyvolalo obavy z narušení hospodářské soutěže na trhu pro navazující dodávky plynu.

- (58) Pro účely tohoto rozhodnutí se Kontrolní úřad z níže uvedených důvodů domnívá, že není nutné rozhodnout v otázce přesného rozsahu zeměpisného trhu se zemním plynem. Kontrolní úřad je toho názoru, že dotyčné odvětví je přímo vystaveno hospodářské soutěži bez ohledu na jakékoliv řádné vymezení zeměpisného trhu.

6.3.2. Přímé vystavení hospodářské soutěži

- (59) Pokud jsou objevena ložiska zemního plynu (nebo ropy), jsou držitelé licence, pokud se rozhodnou v dané lokalitě působit, povinni předložit norskému ministerstvu pro ropu a energii ke schválení plán rozvoje a provozu dané lokality. Níže jsou uvedeny lokality v oblasti norského kontinentálního šelfu⁽⁴¹⁾, které primárně produkují plyn a pro něž byl během posledních několika let předložen a schválen plán rozvoje a provozu:

Rok	Popis (název lokality a číslo licence)	Držitel licence
2008	Yttergryta, PL062	Statoil Petroleum Total E&P Norge Petoro AS Eni Norge
2008	Troll redevelopment, PL054, PL085, PL085C	Petoro AS Statoil Petroleum Norske Shell Total E&P Norge ConocoPhillips
2009	Oselvar, PL274	DONG E&P Norge Bayerngas Norge Noreco Norway
2010	Trym, PL147	Bayerngas Norge DONG E&P Norge
2010	Gudrun, PL025	Statoil Petroleum GDF SUEZ E&P Norge

⁽⁴⁰⁾ Věc IV/M.4545 – STATOIL/HYDRO (bod 16) (poznámka pod čarou 18 výše).

⁽⁴¹⁾ Ačkoliv se v daných lokalitách na norském kontinentálním šelfu nachází jak ropa, tak zemní plyn, jsou v této tabulce uvedeny oblasti, které primárně produkují plyn. Oblasti, které primárně produkují ropu, jsou uvedeny v bodě 6.2 výše.

Rok	Popis (název lokality a číslo licence)	Držitel licence
2010	Marulk, PL122	Statoil Petroleum DONG E&P Norge Eni Norge
2010	Gaupe, PL292	BG Norge Lundin Norway
2011	Valemon, PL050, PL050B, PL050C, PL050D, PL193B, PL193D	Statoil Petroleum Petoro AS Centrica Resources Norge Enterprise Oil Norge
2011	Visund, Sør, PL120	Statoil Petroleum Petoro AS ConocoPhillips Total E&P Norge
2012	Åsgard subsea compression	Petoro AS Statoil Petroleum Eni Norge Total E&P Norge ExxonMobil E&P Norway
2011	Atla, PL102C	Total E&P Norge Petoro AS Centrica Resources Norge Det norske oljeselskap
2012	Martin Linge, PL040, PL043	Total E&P Norge Petoro AS Statoil Petroleum

(60) V období 2008–2012 byly přijaty plány rozvoje a provozu pro produkci plynu, které se týkají celkem 14 společností. V období 2009–2011 byly přijaty plány rozvoje a provozu týkající se tří nových účastníků trhu⁽⁴²⁾. Plyn do EHP vyváží více než 25 společností na norském kontinentálním šelfu⁽⁴³⁾.

(61) V roce 2011 činila produkce plynu v Norsku 101,4 miliardy metrů krychlových, což představuje 3,1 % celosvětové produkce⁽⁴⁴⁾. Více než 95 % produkce na norském kontinentálním šelfu se vyváží do EHP prostřednictvím plynovodních připojení, jež vyúsťují na šesti místech ve čtyřech zemích (Spojeném království, Německu, Belgii a Francii)⁽⁴⁵⁾. Přibližně 1,4 miliardy metrů krychlových (méně než 2 %) plynu vyprodukovaného na norském kontinentálním šelfu bylo spotřebováno na domácím trhu v Norsku.

⁽⁴²⁾ Viz dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 28).

⁽⁴³⁾ Srov. oznámení norské vlády ze dne 5. listopadu 2012 zaslané Kontrolnímu úřadu (dokument č. 652027, s. 30).

⁽⁴⁴⁾ Viz statistický magazín BP, s. 22.

⁽⁴⁵⁾ Přijímací terminály v Dornumu, Dunkerque, Easingtonu, Emdenu, St Fergusu a Zeebrugge (<http://www.gassco.no/wps/wcm/connect/Gassco-NO/Gassco/Home/norsk-gass/Transportsystemet>).

(62) Produkci zemního plynu v oblasti norského kontinentálního šelfu se zabývá i mnoho nezávislých společností. Kromě toho jsou licence udělovány i novým společnostem. K pěti největším společnostem produkujícím plyn na norském kontinentálním šelfu (měřeno roční mírou produkce) patří Petoro, Statoil, Exxon Mobil, Total a Shell. Společnost Statoil je největší společností produkující plyn v oblasti norského kontinentálního šelfu. Souhrnný podíl tří největších společností produkujících plyn v oblasti norského kontinentálního šelfu nepřesahuje 50 %⁽⁴⁶⁾.

(63) Členské státy EU spotřebují přibližně 500 miliard metrů krychlových plynu ročně. Podle organizace Eurogas⁽⁴⁷⁾ činily v roce 2011 dodávky plynu z členských států EU 33 % celkových čistých dodávek, poté následuje Rusko (24 %), Norsko (19 %)⁽⁴⁸⁾ a Alžírsko (9 %), přičemž se jedná o plyn vedený jak potrubím, tak ve formě zkapalněného zemního plynu. Zbývajících 15 % tvoří jiné zdroje z různých částí světa.

(64) Všichni držitelé licence v oblasti norského kontinentálního šelfu zodpovídají za prodej vlastního plynu sami. Výrobní společnosti na norském kontinentálním šelfu mají s odběrateli v řadě členských států EU uzavřeny dohody o prodeji plynu. V roce 2011 byl podíl celkové spotřeby norského plynu ve všech šesti členských státech EU, které dováží většinu plynu z norského kontinentálního šelfu, následující⁽⁴⁹⁾:

Stát EHP	% spotřeby norského plynu
Spojené království	35 %
Německo	32 %
Belgie	34 %
Nizozemsko	24 %
Francie	26 %
Itálie	14 %

Vnitrostátní spotřeba plynu EHP – IHS CERA

⁽⁴⁶⁾ Viz dopis norské vlády ze dne 15. února 2013 zaslaný Kontrolnímu úřadu (dokument č. 663313, s. 28).

⁽⁴⁷⁾ Viz statistická zpráva organizace Eurogas za rok 2012, s. 1 (http://www.eurogas.org/uploaded/Statistical%20Report%202012_final_211112.pdf).

⁽⁴⁸⁾ Z informací, které norská vláda předložila Kontrolnímu úřadu, je patrné, že údaje by mohly být poněkud vyšší. To však pro výsledek rozhodnutí v této věci není důležité.

⁽⁴⁹⁾ Statistické údaje o směřování norského zemního plynu do EHP vychází ze státní příslušnosti odběratele.

- (65) Statoil je druhým největším dodavatelem plynu do EHP (po společnosti Gazprom) s přibližně 20 % ⁽⁵⁰⁾ celkové spotřeby v EHP. Jak je patrné z výše uvedené tabulky, čelí dodavatelé z norského kontinentálního šelfu v hlavních státech EHP, do nichž se dodává norský plyn, konkurenci dodavatelů, kteří své zdroje plynu získávají z jiných zeměpisných oblastí. Velkoobchodní odběratelé v těchto státech EHP mají tedy vedle dodávek plynu z norského kontinentálního šelfu k dispozici alternativní zdroje. To dokládají i statistické údaje organizace Eurogas (viz tabulka níže), z nichž vyplývá, že kromě norského plynu získávají členské státy EU dodávky plynu z domácí produkce, Ruska, Alžírska, Kataru a dalších zdrojů:

DODÁVKY ZEMNÍHO PLYNU V ČLENSKÝCH ZEMÍCH ORGANIZACE EUROGAS A EU, 2011 ⁽¹⁾

TWh	Domácí produkce	Rusko	Norsko	Alžírsko	Katar	Ostatní zdroje (*)	Změny v zásobách (**)	Ostatní zůstatky	Čisté dodávky celkem	% změny mezi rokem 2011 a 2010
Rakousko	18,8	59,8	14,5	0,0	0,0	29,4	- 22,1	- 4,9	95,6	- 6 %
Belgie	0,0	3,4	82,4	0,0	30,8	66,9	- 0,2	0,0	183,3	- 15 %
Bulharsko	4,2	29,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	- 1,4	32,3	11 %
Česká republika	1,4	63,3	12,2	0,0	0,0	23,2	- 10,0	- 4,6	85,5	- 10 %
Dánsko	81,7	0,0	0,0	0,0	0,0	- 31,9	- 1,8	- 7,4	40,6	- 18 %
Estonsko	0,0	6,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,5	- 10 %
Finsko	0,0	43,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	43,4	- 12 %
Francie	6,5	72,6	182,9	66,7	37,4	135,0	- 22,4	- 1,5	477,2	- 13 %
Německo	137,3	336,9	303,1	0,0	0,0	110,2	- 22,8	0,0	864,7	- 11 %
Řecko	0,0	30,3	0,0	8,7	1,9	10,5	- 0,1	- 0,1	51,2	23 %
Maďarsko	32,5	72,6	0,0	0,0	0,0	5,6	14,0	- 0,6	124,2	- 6 %
Irsko	2,1	0,0	0,0	0,0	0,0	51,1	0,0	0,0	53,2	- 12 %
Itálie	88,5	247,1	38,6	242,8	65,7	149,0	- 8,2	0,9	824,4	- 6 %
Lotyšsko	0,0	16,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	16,2	- 13 %
Litva	0,0	57,0	0,0	0,0	0,0	- 21,9	- 0,1	0,0	35,0	9 %
Lucembursko	0,0	3,2	6,9	0,0	0,0	3,2	0,0	0,0	13,4	- 13 %
Nizozemsko	746,7	44,0	129,0	0,9	3,7	- 481,6	0,0	15,8	458,3	- 10 %
Polsko	47,6	102,7	0,0	0,0	0,0	17,4	- 8,4	- 1,4	157,9	2 %
Portugalsko	0,0	0,0	0,0	21,6	0,0	36,9	0,0	0,0	58,5	0 %

⁽⁵⁰⁾ Tento údaj o objemu prodeje zahrnuje prodej plynu společností Statoil jménem společnosti Petoro/SDFI.

TWh	Domácí produkce	Rusko	Norsko	Alžírsko	Katar	Ostatní zdroje (*)	Změny v zásobách (**)	Ostatní zůstatky	Čisté dodávky celkem	% změny mezi rokem 2011 a 2010
Rumunsko	117,0	34,2	0,0	0,0	0,0	0,0	- 0,4	0,0	150,8	3 %
Slovensko	1,0	62,4	0,0	0,0	0,0	- 5,7	0,2	- 0,1	57,7	- 3 %
Slovinsko	0,0	5,3	0,0	2,6	0,0	0,9	- 0,1	0,1	8,8	- 16 %
Španělsko	1,9	0,0	13,9	147,4	51,5	160,4	- 4,5	1,6	372,2	- 7 %
Švédsko	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	14,9	0,0	0,0	14,9	- 20 %
Spojené království	526,7	0,0	244,2	2,6	230,6	- 76,7	- 22,6	- 0,1	904,7	- 17 %
EU	1 813,9	1 290,1	1 027,7	493,3	421,6	196,8	- 109,2	- 3,7	5 130,5	- 10 %
% změny mezi rokem 2011 a 2010	- 11 %	2 %	- 3 %	- 8 %	21 %	- 45 %	- 199 %	- 78 %	- 10 %	
Švýcarsko	0,0	7,6	7,3	0,0	0,0	19,6	0,0	0,0	34,5	- 10 %
Turecko	8,1	270,3	0,0	44,2	0,0	144,7	0,0	2,4	469,7	18 %

(¹) Tato tabulka byla převzata ze statistické zprávy organizace Eurogas za rok 2012, s. 6.

Jednotky: terawatthodina (hrubá výhřevnost).

Pozn.: Číselné údaje jsou nejlepší odhady, jež byly k dispozici v okamžiku zveřejnění.

(*) včetně čistého vývozu

(**) (-) vklad / (+) stažení

(66) Pokud jde o členské státy EU s nejvyšším podílem plynu z Norska, existují i alternativní zdroje dodávek, například:

— Ve Spojeném království, kde na plyn z norského kontinentálního šelfu připadá přibližně 35 %, tvoří domácí produkce plynu značný podíl (i když ten od roku 2000 klesá) (⁵¹). Dovoz zkapalněného zemního plynu do Spojeného království se za posledních několik let výrazně zvýšil (⁵²).

— V Belgii, kde na plyn z norského kontinentálního šelfu připadá přibližně 34 %, se zkapalněný zemní plyn opět uvádí do plynného stavu v terminálu pro zkapalněný zemní plyn v Zeebrugge a je nahraditelný plynem vedeným potrubím.

— V Německu, kde na plyn z norského kontinentálního šelfu připadá přibližně 32 %, byly v letech 2011 a 2012 otevřeny dva plynovody konsorcia Nord Stream vedoucí z Ruska, které se staly novým zdrojem dodávek plynu z Ruska. Norská vláda se domnívá, že otevření těchto plynovodů s největší pravděpodobností zvýší hospodářskou soutěž mezi norským a ruským plynem, neboť se tím zvýší diverzifikace dodávek do Evropy.

(67) Velkoobchodní odběratelé musí dostát svým závazkům bezpodmínečné povinnosti úhrady („take-or-pay“) v rámci příslušných dlouhodobých smluv o prodeji uzavřených s norskými dodavateli plynu. Jakmile jsou tyto závazky splněny, mohou velkoobchodní odběratelé zvolit alternativní zdroje dodávek, jako je například plyn vedený potrubím prodáváný na promptním trhu a zkapalněný zemní plyn prodáváný na promptním trhu, nebo mohou zvýšit objem odebraný v rámci dlouhodobých smluv uzavřených s jinými dodavateli. Nedávno uzavřené smlouvy o prodeji mají zpravidla kratší dobu trvání. Podle norské vlády se promptní trh stává důležitějším v závislosti na zvyšujícím se počtu uzlů s kapalným plynem, a to jak ve Spojeném království, tak i

(⁵¹) Přehled energetické statistiky ve Spojeném království („DUKES“) 2012, ministerstvo pro energetiku a změnu klimatu, kapitola 4: Zemní plyn (https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/65800/5954-dukes-2012-chapter-4-gas.pdf), s. 95.

(⁵²) DUKES (viz poznámka pod čarou 50), s. 95.

na evropském kontinentu. V EU se v posledních pěti letech navíc více než zdvojnásobila kapacita pro opětné uvedení do plynného stavu. V roce 2011 bylo 25 % čistého dovozu plynu v EU přepraveno ve formě zkapalněného zemního plynu v rozčlenění podle těchto členských států EU:

DODÁVKY ZKAPALNĚNÉHO ZEMNÍHO PLYNU V ČLENSKÝCH ZEMÍCH ORGANIZACE EUROGAS A EU, 2011 ⁽¹⁾

TWh	Čistý dovoz zkapalněného zemního plynu	% změny mezi rokem 2011/2010
Belgie	49,8	- 19 %
Francie	163,9	5 %
Řecko	13,5	5 %
Itálie	94,2	- 2 %
Nizozemsko	9,5	
Portugalsko	34,7	7 %
Španělsko	257,2	- 18 %
Spojené království	270,7	33 %
EU	893,5	2 %
Turecko	68,9	- 21 %

⁽¹⁾ Tato tabulka byla převzata ze statistické zprávy organizace Eurogas za rok 2012, s. 7.

Jednotky: terawatthodiny (hrubá výhřevnost).

- (68) Důvodem konkurenčního tlaku na trhu se zemním plynem je také existence alternativních produktů (jako je uhlí nebo obnovitelné zdroje energie).
- (69) Všechny hlavní plynovody přepravující plyn z norského kontinentálního šelfu na evropský kontinent a do Spojeného království vlastní společnost Gassled ⁽⁵³⁾. Přístup k navazující plynovodní síti je spravován společností Gassco AS, která je zcela ve vlastnictví norského státu. Gassco AS nevlastní žádné podíly ani kapacity v navazující plynovodní síti a při poskytování přístupu k volné kapacitě působí nezávisle. Systém přepravy plynu je pro všechny subjekty, které musí zemní plyn přepravovat, neutrální. Výrobní společnosti a oprávnění uživatelé mají právo na přístup k systému za nediskriminačních, objektivních a transparentních podmínek. Uživatelé mají přístup ke kapacitě v systému na základě svých potřeb přepravy plynu ⁽⁵⁴⁾. Stávající a noví producenti plynu na norském kontinentálním šelfu tak mohou získat

přístup k navazující plynovodní síti a mohou dodávat plyn spotřebitelům v konkurenci s ostatními hospodářskými subjekty v oblasti norského kontinentálního šelfu.

- (70) Na základě výše uvedených skutečností se Kontrolní úřad domnívá, že nic nenaznačuje tomu, že by toto odvětví nefungovalo podle zásad trhu, a že produkce zemního plynu na norském kontinentálním šelfu je tedy přímo vystavena hospodářské soutěži ve smyslu směrnice 2004/17/ES.

III. ZÁVĚR

- (71) Kontrolní úřad se domnívá, že následující činnosti v Norsku, a zejména v oblasti norského kontinentálního šelfu, jsou přímo vystaveny hospodářské soutěži ve smyslu čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES:

(a) průzkum ropy a zemního plynu;

(b) produkce ropy a

(c) produkce zemního plynu.

- (72) Jelikož se má za to, že podmínka neomezeného přístupu na trh je splněna, směrnice 2004/17/ES by se neměla použít v případech, kdy zadavatelé zadají zakázky na poskytování služeb uvedených v bodech 2 a 71 písm. a), b) a c) tohoto rozhodnutí, jež mají být provedeny v Norsku, a zejména v oblasti norského kontinentálního šelfu.

- (73) Toto rozhodnutí vychází z právního a skutkového stavu v březnu 2013, jak je zřejmé z informací předložených norskou vládou. Může být přezkoumáno, pokud by v případě zásadních změn právního či skutkového stavu došlo k tomu, že by nebyly splněny podmínky pro uplatnění čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Akt uvedený v bodě 4 přílohy XVI Dohody o Evropském hospodářském prostoru, kterým se stanoví postupy pro zadávání veřejných zakázek v odvětví veřejných služeb (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb), se nevztahuje na zakázky zadávané zadavateli na poskytování těchto služeb v Norsku, a zejména v oblasti norského kontinentálního šelfu:

(a) průzkum ropy a zemního plynu;

(b) produkce ropy a

(c) produkce zemního plynu.

⁽⁵³⁾ Gassled je nesdružený společný podnik regulovaný podle norského práva. Každý z vlastníků společnosti Gassled je bezpodílovým spoluvlastníkem v závislosti na jeho příslušném podílu ohledně všech práv a povinností společného podniku (srov. oznámení norské vlády ze dne 5. listopadu 2012 (dokument č. 652027, s. 7–8) zasláné Kontrolnímu úřadu).

⁽⁵⁴⁾ Viz bílá kniha *Průmysl pro budoucnost – činnosti v norském ropném průmyslu* (Meld. St. 28 (2010–2011) Zpráva norskému parlamentu (Storting), s. 68).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

V Bruselu dne 30. dubna 2013.

Za Kontrolní úřad ESVO

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
člen kolegia

Markus SCHNEIDER
úřadující ředitel

OZNÁMENÍ ČTENÁŘŮM

Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie

V souladu s nařízením Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1) počínaje 1. červencem 2013 bude pouze elektronické vydání *Úředního věstníku* považováno za autentické a právně závazné.

Pokud v důsledku nepředvídatelných a mimořádných okolností nebude možné publikovat elektronické vydání *Úředního věstníku*, bude za autentické a právně závazné považováno tištěné vydání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 3 nařízení (EU) č. 216/2013.

OZNÁMENÍ ČTENÁŘŮM – ZPŮSOB ODKAZOVÁNÍ NA AKTY

Od 1. července 2013 se změnil způsob odkazování na akty.

Během přechodného období bude používán nový i dosavadní způsob.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS